

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month at one shilling a Quarter, payable in advance.

உ. புத்தகம், சந்திசை. கூ.] சூஅராச உரு. வைகாசி ரு, தேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, May 5, 1842. [Vol. II. No. 9.

பாண்டியவளநாட்டுச் சரித்திரக் குறிப்பு.

(Historical sketch of the Pandian kingdom.)

(Continued from page 85.)

அரிமர் தீதன்பாண்டியனுக்கும் அவன் பின்பு பன்னிரண்டாம் பட்டத்துக்கு வந்தவனும் சகாண்டிர கூடபாண்டியனுக்கும் மத்தியிலே வேறும்பெர்கள் வருகின்றன. சில பரம்பரைக்கதைகளின் பிரகாரம், கூடபாண்டியனுடைய காலமானது சாவலிவாகனசகாப்தம் (காரும) என்று சொல்லப்படுகின்றது. அதுகிற நிலதாண்டுக்கு (கூஉஅ) ம் வருஷமாகுது. ஆனாலும் இது தப்பிதமென்று பாணிக்கிறதற்குச் சில நியாயங்களிருக்கின்றன. மதுரைப்புராணமும் அதின் மூலமாகிய ஆலாகிய மகாத்துமியமும், கீழேயிருந்தராசாவின் ராசரிசுபரியந்தத்தைச் சொல்லுகின்றது. அந்தப் புராணங்கள் புனைகிறதற்கும், அதிலே இத்தனை சமீபகாலத்திலே உண்மைகளை மறைத்துச் சொன்னால் அவைகள் அபிவிருத்தியாகமாட்டாதேயென்று எவ்வளவும் பாணிக்காமல் அற்புதங்கள் உறுதியாய்ச் சொல்லுகிற துணிச்சலுக்கும், மத்தியிலே (உரு) வருஷமாத்திரம் வைத்துக் கொண்டால், (காஎரும) வருஷத்திலே அதிலீர்பாண்டியனுடைய ராசாங்கத்திலே அந்தப் புராணங்களுண்டானதாயிருக்கின்றன. ஆகையினாலே அவைகளின் காலமாவது தப்பிதமாயிருக்கும். கூடபாண்டியனுடைய காலமாவது பிசகாமாயிருக்கும். ஆனாலும் அந்தக் காலங்களையிசகாடியெழுதியிராதென்று பாணிக்கிறதற்கு அநேக நியாயங்களிருக்கின்றன. எப்படியென்றால் அந்தக்காலத்திலே இவைகளையும் மற்றப் பிரபந்தங்களையுஞ் செய்தவர்கள் சைவச் சூருக்கள்மாருந் சைவ வித்துவான்களுமென்று பிரகித்த மாய்ச் சொல்லப்படுகிறபடியே அவர்களுடைய பிடிமானம் ஒன்பதாஞ்சதகத்துக்கு உன்றும் புறம்பும் விச்சையாய் வியாபித்திருந்ததற்குச் சந்தேகமில்லாதபடியினாலே தான். பின்னும் பாண்டிய சமுலநாணத்திலே மதாசாரம் மறுபடியும் வருகிறதற்கு ஞான சம்பந்தரென்கிற ஒரு சைவக்ருருக்கள் முக்கியகாரணராயிருந்தார். அவருடைய பிரபந்தங்களும் அவராலே முதலிலே திருந்தினவர்களும் அவருக்குச் சீஷர்களாகிய அப்பர் சுந்தரர் என்கிறவர்களுடைய பிரபந்தங்களுக்கும் தக்கணத்திலே நன்றாய் அறியப்பட்டிருந்தவைகளுமல்லாமல், ஒன்பதாஞ்சதகத்திலே உண்டானதாக அயிக்கிய கண்டியமாய்ச் சொல்லப்படுகின்றன. அதினாலே கூடபாண்டியனது அந்தக் காலத்திலேதான் நம்மைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கின்றது. கூடபாண்டியன் பக்கிப்பண்ணின சைனமானது அடுத்த தேசங்களிலே விசுவாசத்திலே அதிகரித்திருந்த அந்தக் காலத்தையிட, இத்தக்காலமொத்திருக்கிறபடியினாலே இத்தக்காலமே உறுதிப்படுகின்றது.

இந்தராசாவின்னுடைய காலம் எதுவாயிருந்தாலும்ருக்கட்டும். இவனுடையராசரிசுத்துக்கு முன்னே பாண்டியதேசத்திலே கொஞ்சங்கனமான இரண்டுகாரியங்கள் சம்பவித்தவைகளாகக் காண்கின்றன. அவைகள் சுதேஸ்தருடைய சாதனங்களில் எதிலேயுஞ் சொல்லியிருக்கின்ற சம்பந்தமாயிராவிட்டாலுஞ் சம்பந்தப்பட்டவைகன்போலக் காண்கின்றன. அவைகளாவன; மதுரைச்சங்கடெடுப்பெடுப்போனதும், சடமணதம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டெடுப்போனதும் தான்.

சங்கத்தாரெடுப்பெடுப்போனது பழக்கமான அற்புதகாரியமாகவே சொல்லியிருக்கின்றது. அதாவது இந்தப் புலவர்களுடைய சங்கப்பலகையில் உட்காருகிற கணத்தைக்காறி, (Mylapoor) மயிலாப்பூரிலே பழையகளுக்குக் குருவாகியும், நீதி ஆலாசாரியராயிருந்த திருவள்ளவர் அவ்வடத்துக்குப்போனார். அந்தக் கற்புலவர்கள் அவருடைய துணைவப்பார்த்து மிகவுங்கப்பித்தார்கள். ஆனாலும், அவர் அந்தராசாவிலுலே அபிமானிக்கப்பட்டவராயிருந்தபடியினாலே அவர்கள் அவர் புத்தகத்தை அதிலே வைத்துச் சொதிக்கிறதற்காவது கட்டாயப்பட்டார்கள். இது நிமித்தம் அந்த மகத்துவமுள்ள பலகையின்பேரிலே அதற்கிடங்கொடுக்கவேண்டியதாயிருந்தபடியினாலே அந்தப் புலவர்கள் அதினிரம்ப உட்காந்துகொள்ளும்படியாகச் சங்கிரகைப்பட்டார்கள்.

ஆனபோதெக்கும் அவர்களுக்காச்சரியமுண்டாகும்படியாய் அந்தப் பலகைதானே வளர்ந்து அந்தப் புத்தகத்துக்கிடங்கொடுத்தது. அந்தப் புத்தகமோ தானே வளரத்தொடங்கி அவர்களுடையல்லாம் அதினின்றும் கீழேதள்ளி விடும்படியாய் அவ்வளவு பரவியது. அந்த ராசாவும் மதுரையிலுள்ள பிரசைகளும் இந்த வேடிக்கையைப்பார்த்து அந்தப் புலவர்களுடைய கறுவபங்கத்துக்குச் சந்தொஷப்பட்டார்கள். அந்தப் புலவர்கள் தங்களுக்கு வந்த அபிமானத்தைத் தெரிந்துகொண்டபடியினாலே அதின் பேரிலே தரிகொள்ளமாட்டாமற் மன்னுண்டு அடித்தாப்போலே இருந்த ஒரு குணத்திலே எல்லாருமுடிகிற துன்போலர்கள். அதினாலே அந்தச் சங்கடெடுப்பெடுப்பாயிற்று.

இப்படி நெரிட்டதை ஒரு கல்வித்திறத்தினாலேயென்று நாம் ஆலோசனைபண்ணுவோமேயாகில் நாம்அதை அறிந்துகொள்ளப் பிரயாசப்படத்தேவையில்லை. மேற்படி கல்விச்சங்கமானது தமிழ்ப் பிரபந்தங்களை விர்த்திபண்ணுகிறதாகவே ஏற்படுத்தினதாகக் காணப்படுகிறபடியால் அதிலிருந்த தலைமைப்புலவர்கள் அந்தப் பிரபந்தங்களிலே சான்றோர்களாயிருந்தார்கள். மேற்படி சங்கத்தார் சடஸ்கிருத பிரபந்தங்களையே நிரம்பவும் பாராட்டிக்கொண்டிருந்து கடைசியிலே தங்கள் சுதேச வித்தையை விட்டுவிட்டார்கள். இப்படி விட்டுவிட்டார்களென்கிறதற்குத் திருட்டாந்தமென்ன வென்றால், புதிய தமிழ்ப்பார்க்கிலும் பழைய தமிழே நன்றியிருக்குதென்றும், சும். சதகத்திலேதானே தமிழ்ப்பாணை உபயோகமில்லாமற் போய்விட்டபடிக்கு விட்டுவிட்டார்களென்றும் அவ்வையார் (Avayar) சொல்லியிருக்கிற சூசனியினாலே விளங்குகின்றது. ஆகிலும் இது காரியங்களெல்லாம் திருவள்ளவர் நானையிலே செவ்வையுடையது. அதுதப்படியென்றால், பழையேற்பாடெல்லாம்மடிப்பீட்டோய், தமிழ்ப்படிக்கிறதில் துதனவொரு ஊக்கமுண்டாகி, சும். சதகத்துக்குள்ளே பாண்டியதேசத்திலேயும், சோழதேசத்திலேயும் தமிழ்ப்பாணையிலே சான்றோர்களாய் அநேகம் வித்துவான்களுண்டானார்கள்.

[இன்னும் வரும்.]

LIFE OF MOHAMMED.—மகமதுவின் சரித்திரம்.

கூ. அனிகாரம்.

(The Koreish exasperated and alarmed by Mohammed's growing success—Commence persecution—Some of his followers seek safety in flight—New converts—The Koreish form a League against him—Abu Taleb and Cadijah die—He makes a temporary retreat from Mecca—Returns and preaches with increased zeal—Some of the Pilgrims from Medina converted.)

(மகமது மதப்பிரபவிய விருத்தார்தம்.)

மகமதுநபி அதிகவேகங்கொண்டு உற்சாகமனத்துடன் தன்னுடைய நவமதத்தை எங்கும் பிரபலியப்படுத்தி அநேகம்பெரைத்த தன்னுடைய மதத்துக் கதுசாரிகளாய் வரும்படி செய்ததினாலே கோறிஸவங்கிஷ்த்திக்காரிகளெல்லாருமெங்கிப் பயந்து மகமதுவைக்கொன்றுபோட யோசனைபண்ணினதினாலே அவர் தன்னுடைய கிறிய பிதாவாகிய (Abu Taleb) அபுதாலெப் என்பவரிடத்தில் அடைக்கலம்புருந்து தப்பிக்கொள்ள நினைத்ததருணத்திற் சனங்கள் எல்லாரும் அபுதாலெப் என்பவரைச் சொன்னவேளையில் மகமதுவுக்குப் புத்தசொல்லி மதத்தைப் பரப்புகிறதைவிட்டோயும்படி அவனுக்குப் புத்தி போதனை சொல்லாவிட்டால் உம்முடனே போரே போரும்படி படையெடுப்போமென்றார்கள். இத்ததை அபுதாலெப் என்பவர் மகமதுவுக்குச் சொன்னவேளையில் மகமது சுற்றென்கிலுந் தைரியவீனப்பட்டாமற் சொன்னது “தன்சத்துருக்களெல்லாரும் கூடி ஏகமாய்த்திரண்டபடையோடுயுத்தம்பண்ணிச் சூரியனையெடுத்துத் தன் வலக்கரத்திலுஞ் சந்திரனையெடுத்துத் தன்னிடக்கரத்திலும் வைத்தாலும் நானே எடுத்த எடுப்பையும் பிடித்த பிடிபையும் விடமாட்டேன்” என்றுசொன்னார். இத்

தை அபூசாஃல்ப் என்பவர் கேட்டு என்னதான்வந்தாலும் தான் மகமதுவுக்குச் சகாயமூழ்ந்துகொண்டு தீர்மானித்துக் காருமாவும் அவரை விடுக்கக் காத்திக்கொண்டார். ஆனாலும் இவர் மகமதுமதத்திற்குச் சேர்ந்தாரோ அல்லவோ தெரியாது.

காசியமிப்படியிருக்கையில் கோநிலவங்கிஷத்தார் மகமதுமதாநுசாரிகளைத் துன்பப்படுத்த ஆரம்பித்தவேளையில் அவர்கள் மக்கநகரியலிருந்து காலங்கழிக்கக்கூடாமையால் அவர்களைக்கொய்குதலோடு யொழித்து உயிரைச் சாக்கும்படி மகமது சகலருக்கு மீட்டுகொடுத்தார். உடனே அதி சீக்கரமாய் மகமது மகனும் அவருடைய புருஷனும் வேலும் (யசு) பேரும் அத்துடனே கூட்டி (அகம்) ஆண்களெங்கும் (யசு) பெண்ண்களெங்கும் (Ethiopia) எத்தியோப்பியாசாலைத்திற்போயடைக்கலம்புருத்தினால் அவ்விராஷா இவர்களை உபசரணையுடனேற்றுக்கொண்டு, கோநிலவங்கிஷத்தார் தாஹுபுகிசையுப்பு இவர்களைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபொழுது விடமாட்டேனென்று சொன்னார். இப்படியே மார்க்கவளர்ச்சியை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டோடிப்போள்வர்களைப் பற்றி மகமதுநபி சொல்லுகிறதென்னவெனில், "பரானுடைய நிமித்தமாகத் தங்கள் சேசத்தை விட்டோடிப்போகிறவர்களுக்கோ இவ்வுலகத்திலும் மறுவுலகத்திலும் வரப்பட்டபலன் சொல்லமுடியாது." வீரவானுயர் தைரிய பராக்கிரமசாலிய்யாயிருந்த காம்சா (Hamza) என்ற மகமதுவுடைய சிறியதகப்பனும் (Omza) ஒம்சா என்பவரும் மகமது மதாநுசாரிகளால் வந்துவிட்டதனால் கோநிலவங்கிஷத்தார் முன் கொண்டதிலும் அதிக முனிவுகொண்டு மகமதுமதாநுசாரிகளைக் கண்டு கேட்டவிடமெல்லாம் பகைத்துக் கொடுமைசெய்தார்கள். துன்பப்படுத்தலெவ்வளவுக்கதிகரித்ததோ அவ்வளவுக் கதிகமாக மகமது மதமெங்கும் பரம்பினதனால் கோநிலவங்கிஷத்தார் வெறிகொண்டுமருளடைந்து காசேயியருக்கு (Hashamites) விரோதமாகப் பண்ணின பொருத்தனை யென்னவென்றால் "இன்மேல் காசேயியருடனே பிரதானமாய் (Motaleb) மோத்தாலேப் என்பவருடைய வங்கிஷத்தாருடனே எவ்வதம என கூட்டுறவாகுதல் பண்ணப்பாடா தென்றெழுதிக் கேயேபா (Caaba) என்ற கோவிலில் வைத்தார்கள். அதிலே அவ்வங்கிஷியிருப்பாய்ப் பிரிந்து அதிலொன்று அபூதாலேப் என்பவருக்குக் கீழாகவும், மற்றது (Abu Sophyan) அபூசோபியனென்பவருக்குக் கீழாகவும் இருந்தார்கள். அபூதாலேப் என்பவரோ மக்கநகரிக்கப்பதியானதிலே அவர்கள் பண்ணின பொருத்தன்களொன்றுக்கு முதலாமற்போய்விட்டது. மகமதுநபி தன் மதத்தைப் பிரபலப்படுத்தவாரம்பித்த (எம்) வருடத்தில் அபூதாலேப் என்பவருக்குக் கொஞ்சநாளிற்பிறகு நமியினுடைய பெண்சகியாகிய (Cadijah) என்பவருக்கு காலஞ்சென்றுபோனார்கள். அதைப்பற்றி நபிசொல்லுகிறதென்னவெனில், "புருட்களக்குள்ளே பூரணசற்குணரிருந்தார்கள். ஆனாலும் பெண்களுக்குள்ளே (சு) பேர் மாதத்திரும்பூரணசற்குணராயிருக்கிறார்கள். அவர்களா முன்னால் நபியினுடைய பெண்சகிகளாகி எப்பவரும், அவருடைய குமாரத்தியாகிய பற்றிமா (Fatima) என்பவரும், பாராவோனிச (Pharaoh) பெண்சகியாகிய ஆசியா (Asia) என்பவரும் இம்முலிம் (Imram) குமாரத்தியும் (மோசே) எப்பவரின் சகோதரியாகிய மரியாள் (Mary or Miriam) என்பவர்களும்.

மகமதுநபி ஒருமுறை தன் தாயுடைய கல்லறையில் நின்றபொழுது சொன்னதாகச் சொல்லியிருக்கிற தென்னவெனில், "நான் மார்தாலின் சமாதியைப் பார்த்துவரும்படி பராபரனிடத்திலுத்தரவு கேட்டேன் அவருத்தரக்கொடுத்தார். அவருக்காகச் செம்பண்ணக்கொலவ் அவரிடத்திற்குக் கேட்டபொழுது அவர் மார்ட்டோமென்று விட்டார்." துன்பப்படுத்தலெவ்வளவுக்கும் அநேகம்பேர் மகமதுமதத்தை விட்டுவிட்டார்கள். இடைஞ்சல் வரவர அதிகம் நெருங்கினதிலே மகமதுநபியொழிந்ததாய் மக்கநகரிக்குக்கிழக்கே (சுய) மயில் தூரத்துக்கப்பாலிருக்க (Tayef) தேயெல் என்றகிராமத்துக்குப் போய் அவ்விடத்திற்குத் தன் குறியுதகப்பனாகிய (Abbas) அப்பாலை என்பவரை அண்டிக்கொண்டு கொஞ் நாட்கழந்தபிறகு (Caaba) கேயோபா என்ற கோவிலுக்கு யாத்திரை பண்ணிவந்த சனங்களுக்கு (Islam) லலாமதத்தைப் பிரசங்கம் பண்ணி அநேகரை மதத்துக்குட்படுத்தினார். பூவர்களில் (யசு) பேர் (Yatreb) யேத்திப்ப என்று போகொண்ட மெத்தினூகரிக்குச் சோந்தவாக்களாயிருந்தார்கள். இவ்வேளையில் மகமதுநபி தன் காசியத்தை நிறைப்படுத்தும்படி (Abubeker) அபூவீகர் என்பவருடைய மகளாகிய ஏசா (Ayesha) என்பவரையும், கொஞ்ச நாளை

யிற்றிழகு (Zamā) சாமா என்பவருடைய மகளாகிய (Sawda) சோடா என்பவரையும் விவாகம்பண்ணி மக்கநகரியில் முதற்றமாவான ஆட்களுக்கு மைத்துனராய் வந்தபடியால் இவருடைய மதமெங்கும் விரிப்பட்டுவெண்டியதாயிருந்தது.

தென்சமுத்திரத்திலே நடந்த சங்கத்தி.
(From William's Missionary Enterprises in the South Seas.)
[சுகம். பக்கத்தினின்றும்]

மற்ற ஓய்வுநாளிலே இவ்விடத்தில் (சது) சனங்கள் கூடினார்கள். அங்கேயிருந்த கோவிலில் எல்லாரும் இருக்கக்கூடாததினால் பாதிப்பேர் கோவிலுக்குள்ளும் பாதிப்பேர் வெளியிலும் நின்றுார்கள். சனங்களிருக்க இடமில்லாததை நான்கள் கண்டபொழுது பிரதானிகளும் நான்களும் ஒரு பெரிய கோவிலைக்கட்டியபொழுது யோசனை பண்ணினோம். இதற்குவேண்டிய தட்டுமுட்டுக்களைப்பெல்லாசும்பாதித்ததில் மேல் அந்தச் சனங்களுடைய சுறுசுறுப்பினால் (சுகு) முழி நீளமும், (உடு) முழு அகலமுமான ஒரு பெரிய கோவிலைக்கட்டியபொழுத்தோம். இதுவேமேற்குறைய (நதும்) பேர் கூடத்தக்காயிருந்தும்.

இந்தச் கோவிலை நடக்கிற காலத்திலே ஒரு நூதனமான காசியிரு சம்பவித்தது. அதென்னவானால் நான் தைச்சர் வேலை செய்கிற இடத்துக்கு வருகையில் மட்டப்பலகையைக் கொண்டுவராமல் மற்றுபோய் வந்துவிட்டேன். அப்பொழுது லீட்டிலிருந்த என்னுடைய மனைவி என் ஆயுதப் பெட்டியைத் திறந்து அதிலிருக்கிற மட்டப்பலகையை எளக்கு அனுப்பும்படி ஒருபலகைத்துண்டிலே கரிக்கட்டியாடுவெழுதி வேலைசெய்வித்துக்கொண்டிருக்கிற முதலாளிகளிலொருவனை அழைத்து இந்தப் பலகைத்துண்டை (உவல்லியம்) அம்மா வசமாய்க்கொடுத்து வரவேண்டுமென்று சொன்னேன். அவனோ மாறுத்தரமாக நானிடத்தே சிராய்த்துண்டை அங்கே கொண்டுபோனான் என்று சொல்லிவிட்டுவந்தான். ஆதலால் அதை நீர்தானே வைத்துக்கொண்டுமென்றான். அதற்கு நான் அப்படியால் மிகவும் அவசரமாயிருப்பதினால் அதைச் சிக்கிரமாய்க் கொண்டுபோய் அவன் உள்ளுடனே பிரியலின்படமாட்டாளென்பேன். இப்படி நான் மிகவும் அவசரப்படுகிறதை அவன் கண்டு "இதை நான் அங்கே கொண்டுபோய் என்ன சொல்லவேண்டுமென்றேன்." அதற்கு நான் நீ ஒன்றுக்குச் சொல்லத் தேன்வையிலலை, நான் சொல்லவேண்டியதெல்லாம் அந்தப் பலகை சொல்லுமென்றேன். அவன் அதிலெழுதியிருக்கிற குறிப்பை அல்லது சாரத்தை அறியாதவருபடியினால் அந்தச் சிராய்கையைக் கையிடுவ பிடித்துக்கொண்டிருப்படியாய் அது பேச வாயிருக்காதவென்றான். அதைக்குறித்துத் தருக்கத்துக்கொண்டிருக்க நெரம்போகிறபடியினால் நீ இனிப்பேசாமற் சிக்கிரமாய் அதைக்கொண்டுபோய்க் கொடுவென்று சொன்னேன், அதை அவன் கொண்டுபோய் அந்த அம்மாவிடத்திற்கொடுத்தான். அவன் அதை வாசித்த பின்பு சிராயைய வெளியிலேயே நொட்டுப்பெட்டியைத் திறந்து அந்த மட்டப்பலகையை எடுத்துக்கொடுக்கப்போனபொழுது இந்த முதலாளியும் அதிசயத்துடன் அந்த அம்மான் போகிற இடம்பார்த்து இவன் போகிற முகார்திரம்மதென்றறியும்படி துடாந்துபோனான். அப்பொழுது அம்மான் பெட்டியைத் திறந்து மட்டப்பலகையைத் தாக்கித் கையிடுகாங்கக் அவன் அதிசயப்பட்டு அம்மாளைப்பார்த்து மகனே, இந்தப் பொருள்தான் விலலியம் என்பவர் கேட்டனுப்பியிருக்கிறாரென்பதை நீ எப்படி அறிந்தாயென்று கேட்டான், அவன் இந்த முதியவனைப் பார்த்து நீ இப்பொழுது என்னிடத்தில் ஒரு சராயைக் கொண்டுவரவில்லையாவென்று அவன் நான் கொண்டுவந்ததெய்தான், ஆங்கிலும் அந்தச் சிராய் உமக்கு ஒன்றையுஞ் சொல்லவில்லையெனின, அதற்கவன் அது சொல்லாதிருக்கும் நான் கேட்டிருக்கிறேன், அதின் மூலமாகவ அத்தை அனுப்பிவருக்கு இன்னது தேன்வையாயிருந்ததென்றறந்ததேன். ஆகையால் தாமதமண்ணுட்பு கொண்டோடிப்போய்க் கொடுவென்று சொல்ல அவன் மட்டப்பலகையை ஒரு கையினும், அந்தச் சிராய்துண்டை மற்றக் கையினும் பிடித்துத் தருவீதிக்குக்கூடாயோடி ஆங்கிலிகளாகாரருடைய புத்தியைப் பாருங்கள்; சிராய்த்துண்டுக்குக்கூட அவர்கள் பேச்சுப்பழக்கக்கூடியவர்களாயிருக்காளென்று சந்தாஷித்துடனே என்னிடத்தில் வந்து அந்த மட்டப்பலகையை ஒப்புவித்ததின்மேல் ஐயா, கேட்கத் த

ரத்தினிக்ரீடர் களுடனே இர்த்சீ கிராய்த்துண்டுவழியாய்ப் பேசிக்கொள்வது எப்படியென்று விசாரணைபண்ணினான். நானும் என்னுட்கூடியளவு அவனுக்கு விளங்கப்பண்ணி அவன் விளங்கிக் கொண்டானும் அவன் அந்தச் சிராய்த்துண்டன் தூதனத்தினாலே மலைவெகுண்டி அதை வெகுநாளாகத் தன் கழுத்திலே ஒரு கயிற்றிலுலே சுட்டித் தூக்கிக்கொண்டான். இதைக் கண்டவர் களெல்லாருஞ் சில மாதமாக அவனைக் கண்ட தருணங்களிலே வளைத்துநின்ற இவன் அதைப்பற்றி வினாதாரமாய்ச் சொல்ல அவர்களுமோ ஆவலாய்க் கேட்டுக்கொண்டு நிற்பார்கள்.

ஒருநாள் நானும் என் கூட்டாளியாகிய பிற்துமனும் கோவில் வேலைசெய்விக்கிற இடத்திலே நின்றபொழுது அவர்கள் ஒரு கை மரத்தைத் தூக்கி உயரவேந்துகையில் அது வழலி (பிற்துமன்) என்பவருடைய தலையில் விழுந்ததினாலே அறிவுகெட்டுச் செத்துப் போனவர்போல்கிடந்தார். நாங்கள் ஓடிப்போய் அவரைத் தூக்கியெடுத்துக் காயத்தை ஆராய்ந்துபார்த்தவகிடத்தில் எலும்புகளுக்கும் பழுதில்லாத்தினாலே உடனே மருந்துகட்டினோம். சத்தருடைய கிருபையினால் கொஞ்சநாள்களுக்குள் சுகமடைந்து மறுபடியும் கடவுளுடைய வேலையைப் பராபரித்து வந்தார்.

இந்தத் தீவார் அறிவிலே தேறும்படி நாங்கள் அவர்கள் பாலை யிலே எழுத்துண்டாக்கிப் புத்தகங்களைப்பரம்பப்பண்ணிப் புதிய வேற்பாட்டினுள்ள யோவானுடைய சுவசேஷத்தைபுறக் கலாத்தியருக்கெழுதின நிருபத்தையும் அந்தப் பாலையிலே அச்சுப்போடுவதற்குக்கொடுத்தோம். தீவு விலாதாரமும் அதின் குடிசனங்கள் மிகுதியுமாயிருந்ததினாலே புதிதாகக்கட்டின கொவிலிலே ஒரு குருவும் உபதேசிக்கமுயிருக்கவும்; முந்தின பழைய கோவிலும் புதுப் புத்து அந்லொரு குருவும் அதற்குத்த உதவிக்காரரும் அங்கே யிருக்கவும், யோசனைபண்ணிக்கொண்டு அதற்குத்தவொழுங்குபண்ணினோம். இவ்வதமாக நாங்கள் அங்கங்கேயிருக்கிறதற்கு விவாசல்கட்டி வசதிபண்ணினபின்பு சனங்களுக்கு அறிவைப்போதிக்கத்தொடங்கினோம். யாவரும் எங்களிடத்தில் வந்து நல் விருப்பத்தொடேகேட்பார்கள். ஓய்வுநாடோறும் இந்தத் தீவீர்சனங்கள் தாங்கள் தேவாராதனைக்குப் போகவேண்டிய கோவில் களுக்குப் போய் அங்கே பிரசங்கத் தோடவ்முன்னாக எட்டு மணி வரைக்குத் தாங்களாய்க் கூடிச் செபக்கூட்டம்வைப்பார்கள். பிரசங்கம் முடிந்த பின்பு அந்தக் குருவினிடத்திலே போய் அவர் அன்றைக்குப் பண்ணின பிரசங்கத்தைக் குறித்து ஒரு மணத்தியாலம் வரைக்குக் கெட்டியாய் விசாரணைபண்ணித் தங்கள் மனதிலே வைத்துக்கொள்வார்கள். மேலும் இன்னுள் இன்றைக்கு முடிவுரை வசனங்களையும், இன்னுள் பிரசங்கத்தின் முகனையிலே சொல்லப்படுகாரியங்களையும், இன்னுள் பிரசங்கத்தின் நடுப்பகுதிகளையும், இன்னுள் பிரசங்கத்தின் கடைப்பகுதியையும், இன்னுள் ஒத்துவாக்கியங்களையும் நினைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஒருவரை டொருவர் பிரசங்கத்துக்குப் போகமுன்னிதரகப் பேசிக்கொண்டு பிரசங்கத்தின் பின்பு வந்து ஒருவரை ஒருவர் விழுவுகற பழக்கமும் இவர்களுக்குள் வாழ்க்கையாயிருந்தது.

[இதன்கூடம் வரும.]

THE HISTORY OF CHRISTIANITY IN CEYLON.

(Translated from the "Friend.")

(Continued from page 74.)

இலங்கைத் தீபகற்பில்தமயோற்பவ விருத்தாந்தம்.

(கருசாசஉ) ஆண்டு பிறஞ்சி சவியேல் (Francis Xavier) என்னும் ஒரு பெரிய போதகர் கோவைக்கு வந்து பிறகு சென்னைநகரம் மதுராபுரி முதலிய பேர்போந்த தலங்களுக்குப்போனார். இவரெழுதிவைத்த சில புத்தகங்களில் நாம் காண்கிறதென்னவெனில் "நான் கையிலே என்னுடைய மணியையும் பிடித்து எனக்ககப்படுகிற சகலரையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களுக்குக் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைபும் போதித்தேன்." (இந்தச் சவியேல் போதகருக்குச் சிலர் இன்னடாம் பவல் அப்போஸ்தலனைன்பு பேர்கூட்டி

யிருக்கிறார்கள். இவர் பண்ணின மூன்றும் பிரயாணத்திலே மன்னரிவிருந்த கிறிஸ்தவர்களைக்கண்டு சந்தித்து மகிழ்ச்சியடைந்தார். இவ்விடத்திலிருந்த பரவால் (Paravas) அநேகர் கிறிஸ்துமதத்தைத் தழுவிக்கொண்டார் கென்பதை (Jaffna) யாழ்ப்பாண நாட்டை அரசாண்ட அதிபதி கேள்விப்பட்டபொழுது கொஞ்சப்பேரைப் பட்டபத்துக் கிரையாக்கவுங் கொஞ்சப்பேரைக் கழுவினேற்றவுந் தீர்மானித்தான். இவ்வதமாகவே அநேக கிறிஸ்தவர்கள் மரணவுபாதியையடைந்தார்கள். உடனே உண்டானகட்டளை நிருபத்தென்னவென்றால் "இந்து மத ஆசாரியருரு மாரைத்தவிர வேறொருபிரமதத்தாரும் இத்தீவுக்குக் கால் மிதிக்கப்படாதென்றும், அப்படியாராகுதல்மிதித்ததுண்டானால் சகலரும் ஆக்கினையடைவார்களென்றுந்தான்." இவ்வதமான கொடுகரகட்டளைவந்தாலுங் கிறிஸ்துமதமோ எங்கும் பரம்பிவந்தது. எப்படியெனில் இக்கட்டளை நிருபத்திலேயுண்டுபண்ணின ராசாவின் வீட்டு வேலைகாரருங் கோட்டுவேலைகாரரும் ஞானஸ்நானம்பெற்றுச் சபையிலுஞ்சேர்ந்ததுமல்லாமல் அவ்விராசனுடைய புத்திரனும் கிறிஸ்து சபையிற் சேர்ந்துவிட்டான். உடனே அந்தப் பொல்லாத ராசா தன் மகனைச் சந்தென்கிலும் இரக்கமில்லாமற் கொன்றுபோட்டான்.

(கருசாசஅ) ஆண்டு சவியேல் என்பவர் யாழ்ப்பாணத்துக்குவந்து இவ்விடத்திலிருந்த ராசாவை முக முகமாய்க் கண்டு அவருடனே சில பிரதான காரியங்களைப்பற்றிப் பேசிப் பறங்கிக்காரருடனே சந்தோஷமாயிருக்கவும் அவர்களுடைய போர்ச்சேவகரைப் பிடித்துக்கொள்ளவும் அவரை வேண்டிக்கொண்டார். பிறகு சவியேல் (Ramasseram) இராமேசுரத்துக்குப் போனபொழுது அவ்விடத்திலே அவரைக்கிட்டத்தானுமணுகவிடாமற் தூரநிற்கும்படி மறித்தபொழுது அவர் அகலநின்ற பண்ணின பிரசங்கமாவது. "பொல்லாத சனங்களே, சீவியபராபரனிடத்துக்குத் திரும்புங்கள்" என்பதே இந்தப் போதகரைப்போலத்தானே (Vas) வாஸ் என்ற குருவுங் கிறிஸ்துமதப் பிரபலியத்துக்காக வெகு பிரயாசப்பட்டி இரண்டாஞ் சவியேல் என்ற பட்டத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

பறங்கிக்காரருடைய ஆளுகை யொழிந்து போன பொழுது கொழும்பிலே இரண்டு பெரிய கோவில்களும் ஐந்து சிறிதானகோவில்களும் கட்டப்பட்டன. காலியில் (Galle) ஏறக்குறைய (சூரா) மெய்க் கிறிஸ்தவர்களிருந்தார்களெனக் கேள்வியுண்டு. கல்துறையிலே (Cultura) ஒரு போதகரும், நீர்கொழும்பில் (Negombo) வேறொருபோதகரும், மட்டுக்களப்பில் (Batticaloe) இன்னுமொரு போதகருமாக மூன்று போதகர்களிருந்தார்கள். இனிவருஞ் சஞ்

சிக்கைகள் ஒன்றில் யாழ்ப்பாணத்திற் கிறிஸ்துமதம் வந்த விதத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமாக யெழுத்துக் காட்டுவோம்.

வேதவிசாரணை.
Religious Inquiry.

சகத்திருணிக்ருத் தபனனெனவே யுளத்திருணிக்ருமுதயதாரகையின் முகாமைத்துரைக்கு மகா நன்மை மல்குகு.

உதயதாரகையில் மார்க்கத்தைச் சபற்றியும் அச்சடிக்கப்படுமென்ற ஒருங்குத் திட்டமுண்டுபண்ணிக்கொண்டது முக்கியமான காரியம். ஏனெனில் அதொன்றுமே அந்தை வாசிகப்பலர்களுடைய ஆற்றும் துக்கடுத்த காரியம். ஆகையால், நானும் ஒரு காரியமொழுதி என் மனவறியு தேறி நலவழியிற் சேரும்படி துணிக்ருதேன். எனவெனினில்,

மோசே எழுதின இரண்டாம் ஆகமம், உய். அதிகாரம். ௫. ௬. வசனங்களில் “உன் பராபரகூடிய கத்தராயிருக்கிற நாம் எரிச்சலுள்ள தேவனுடைய நம்மைப் பகைக்கிறவர்களுக்கோ வென்றும் பிதாக்களுடைய அவநியாயத்தைப் பிள்ளைகளிடத்திலே மூன்றும் நான்காம் தலைமுறை மட்டும் விசாரிக்கிறவராயிருக்கிறோம். ஆளுலும் நம்மைச் சினேகித்து நம்முடைய கற்பனைகளைக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு ஆயிரத் தலைமுறைமட்டுத் தயவு செய்கிறவராயிருக்கிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கின்றது. இதற்குச் சொல்லியபடி பிதாக்களுடையபாவத்துக்காகப் பிள்ளைகளிடத்திற் பராபரன்பழிவாங்கினால் நான்கிறிஸ்தவகூடவேண்டியதென்னவென்ற எண்ணம் உண்டாகின்றது. ஏனெனில் எனது பிதாக்கிறிஸ்தவனல்லாததினால் நானும் பாலிதான். என் பிள்ளை பேரப்பிள்ளைகளும் பாலிகள்தான், ஆகையால் இப்போ இர்த ஊரிலே கிறிஸ்தவர்களாகிவர்களுக்கு மோட்சமில்லையென்றெண்ணவேண்டியது. அதுவன்றி எனது பிதா அஞ்ஞானியாயும் நான் கிறிஸ்தவராயிருந்தால் என் பிள்ளை என் பிதாவை நோக்கிப் பாலியாகவும் என்ன நோக்கிப் பரிசுத்தவானாகவுயிருப்பான். அப்போ பராபரன் அவன் பேரிற் பழிவாங்குவாரோ? தயவுசெய்வாரோ? அல்லாமலும் ஒருவன் செய்த குற்றத்துக்காக வேறொருவனைக் குற்றவாளியாக்குகிறது அந்தமாய் முடியுமே.

“அறிவறியாமையை யுறல்கொளல்கொடையேவறும்வின” என்னுமறுவகைவினாவுள் இது, அறியாவினாவுகையாலும் இக்காரியம் மறு காரியங்களைப் போல உலக அறிவுக்கடுத்ததல்ல ஆற்றும் இடேற்றத்துக்கடுத்ததாகையாலும் கிறிஸ்தமாரக்கத்திற் கனிந்த அறிவையுடையோர் அன்புடனே யோர்விடை எழுதியெனதறியாமையை அகற்றி என்னை நன்மார்க்கத்திலுய்க்கும்படி மிகுந்ததாழ்மையுடன் மன்றாடக் கேட்கிறேன். இப்படிக்கு

தூதராக உய். பங்குனி மீ. உநதி
கட்டைவேலி வேதவினோதன்.

கவனிப்பு.

“வேதவினோதன்” என்பவர் காட்டிய வசனங்களையும் பின்புற் சொல்லப்படும் வசனத்தையும் ஒன்றோடொன்று சமரசப்படுத்தி மலைவழிப்பதினால அவரெழுதிய வசனங்களின் கருத்துத் தெளிவுற விளங்கும். அதாவது, ஏசேக்கியல், ௩௮. அதி. உய். வச. “பாவஞ் செய்கிற ஆத்தமமே சாகும். குமாரன் தகப்பனுடைய அக்கிரமத்தைச் சும்ப்பதும்மில்லை, தகப்பன் குமாரனுடைய அக்கிரமத்தைச் சும்ப்பதும்மில்லை. நீதியானுடைய நீதி அவன் மேலே தானேயிருக்கும்” ஆகாதவனுடைய ஆகாமியமும் அவன்மேலே தானேயிருக்கும்” இர்த வசனத்தினாலே ஒரு மனிதன் தன்னுடைய சொந்த அக்கிரமத்தையே சும்ப்பதல்லாமல் மற்றொருவனுடைய அக்கிரமத்தைச் சும்ப்பதேயில்லை. அப்படியே ஒரு மனிதனுடைய நீதியும் அவனுடைய சொந்தமான பொருளாயிருப்பதேயல்லாமல் மற்றொருவனுடைய பொருளனுக்குப்போவதேயில்லை. பிள்ளை “வேதவினோதன்” என்பவர் காட்டிய வசனங்களின் கருத்தென்ன? ஒரு பொல்லாத மனிதனுடைய புத்திரானவன் தன் பிதாச் செய்த குற்றத்தலெ யாதொரு தடையில்லாமற் கட்டாயமாய் அகப்படத்தான் வேண்டியதென்று சொல்லவில்லை. பொருளும் பிதாச் செய்துவந்த குற்றத்திலே மகனாகப்படுவதேயாவாயிருக்கிறானென்று சொல்லவேண்டும். ஆகையினால் மகன் செய்த குற்றம் மகனுக்கேயுடையது. ஒரு கவனனுடைய

மகனுவன் பெரும்பாலும் கவனமும் வருகிறதில்லையா? ஒரு விபசாரனுடைய மகன் பெரும்பாலும் விபசாரமும் வருகிறதில்லையா? அப்படியிருந்தும், அந்தக் குமாரன் கவனமும் விபசாரமும் வரும்பொழுது அவன் குற்றவாளியாவதினால் ஆக்கினத் தண்டத்துக்கு அவனே ஏதுவாயிருப்பான். இப்படி இவனுடைய வந்தது தன் பிதாப் பாவஞ் செய்கிறதிலல்ல. தன் பிதாவைப் போலவனும் பாவஞ்செய்ததினால் இப்படியுடையவந்ததென்று தீர்க்கவேண்டியது. ஆகையினால் ஒரு பொல்லாத மனிதன் எண்ணவேண்டியதென்னவானால் தன்னுடைய பின் சந்தியாரும் தான் செய்துவந்த பாவத்தைப் பின்புடர்ந்து நாம் அவர்சொழும் பாவஞ்செய்ய ஏதுவாயிருக்கிறதினால் தான் பாவஞ்செய்தால் விவதேயோக்கியம். இன்னும் பொல்லாத பெற்றார்களுடைய பிள்ளைகள் தங்கள் பிதாமாதாவின் வழிகளை விட்டுவிடவேண்டியது. ஏனென்றால் அப் பிள்ளைகள் ஆண்டவனிடத்துக்குச் திரும்பி அவருடைய கட்டளைகளுக்கமையும்போது, மெய்யாகவே தங்களுத்தமத்தைத் தப்புவதற்குக்கொள்வார்கள். மேற் குறித்த காரியங்களைத் திட்டமாய் விளங்குகிறதற்கு ஏசேக்கியல், ௩௮. அதிகாரத்தை வாசிக்கவேண்டியது.

முகாமைத்துரையே,

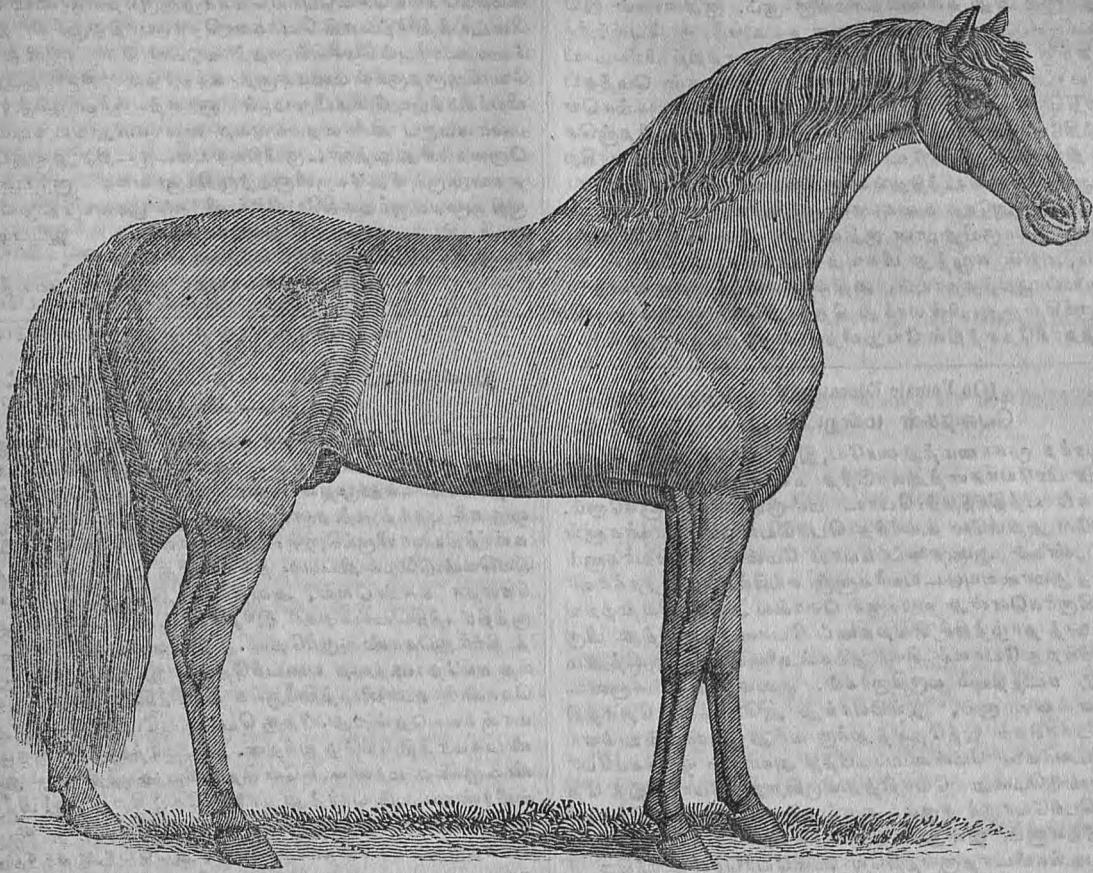
மாங்கிஷம் புகிப்பது மிகவும் அடாத காரியமென்று சைவமார்த்தத்திலுந் திருவள்ளுவர் முதலான நூல்களிலுஞ் சொல்லியிருப்பதும், கிறிஸ்துமார்த்தத்திலே புகிக்கலாமென்று சொல்லியிருப்பதும் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசப்பட்டுள்ள காரியங்களாயிருப்பதினால அதைப் பற்றி நான் அறிவிக்குஞ் சில கருத்துக்களைத் தயவுபண்ணி உங்கள் உதயதாரகைப் பத்திரத்தில் அச்சடிப்பிக்கக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் மச்சம் மாங்கிஷம் புகிக்கிற பிதாமார்த்தக்களால் வளர்க்கப்பட்டு அப்பதார்த்தங்கள் பக்குவமாய்ச் சமைக்கப்பட்டால் மரக்கறியிலும் அதிக பிரியங்கொண்டு புகித்து அதின் நன்மை தன்மை இன்னதென்று விசாரியாமல் நடந்துவந்தேன். பிறகு தமிழ்ச்ருடைய நூற்போக்கைக் கண்டு, மச்சம் மாங்கிஷம் புகிப்பது பாவமல்லாதிருந்தாலும் அதை விட்டு வருவோமென்றெண்ணிச் சிறிது காலம் அப்படிச் செய்தேன். ஆனாலும் கிறிஸ்து மார்த்தக்கத்திற் சேர்ந்த பிறகு அதில் மாங்கிஷம் புகிப்பது பாவமல்லவேன்று கண்டிருப்பதினால் முன்போல் மச்சம்மாங்கிஷத்தைப் புகித்துவந்தேன். ஆனாலும் அப்படிச் செய்வது புகிக்குஞ் செயல் மாத்திரத்து என் மனதுக்கு மிகவும் பொருந்தியதாயிருக்கவில்லை, ஆகையால் கிறிஸ்துமார்த்தம் மாங்கிஷம் தின்னாமென்று சொல்லுவதுஞ் சைவமார்த்தக்கர் தின்பது கொடிய பாவமென்று சொல்லுவதும் மிகவும் வித்தியாசமான காரியமாயிருப்பதினால் அதை விசாரிக்கத் தொடங்கினேன். என் விசாரணையில் நானறிந்து நிச்சயத்திருக்கிற காரியத்தையாவருக்கும் அறிவிக்க வரும்புகிறேன். ஊணைப் புகித்துச் சீரணிக்கத்தக்க படைப்புக்கள் யாவும் இருவகையாயிருக்கின்றன. அவையெவை யெனில், மரபோசனிகளும் மாங்கிஷ போசனிகளுந்தான். இவ்விருவகைப்பட்ட படைப்புக்களின் சடக்களை வெட்டிப் பிளந்து உட்கூறுபடுகளை ஆராயுமிடத்து அவையொன்று அக்கொன்று வித்தியாசப்பட்டிருக்கின்றன. மாங்கிஷ போசனிகளின் அவையவங்கள் உரத்ததும் மாங்கிஷசீரணம் பண்ணாததக்கதானதும், மரப்போசனிகளின் அவையவங்கள் மென்மையானதும் நொய்மையானதாயிருக்கின்றன. மனுஷனுடைய உள் அவையவங்களைப் பார்த்துமொழுது மாங்கிஷபோசனிகளின் தன்மையாயிருக்கின்றன. இத்தனும் நாம் அறிவதென்னவானால் பராபரன் மனுஷரைப்படைக்கிற பெருமே மாங்கிஷபோசனிகளையே படைத்தார். ஆகையால் மாங்கிஷம் புகிப்பது மனதுக்குப் பொருத்தமும் படிக்கமும்ல்லவென்று ஒருவன் சைவ ஒருங்கைப் பின்பற்றுவதென்றிப் பாவமென்றெண்ணி மாங்கிஷ போசனத்தைத் தன் விபாயங்காணுது. இப்படிக்கு சத்தியவசனி.

விலங்கியல்.

[Brief descriptions of the most remarkable Animals that inhabit the Earth illustrated by cuts on a comparative scale.]

THE HORSE—குதிரை.

குதிரைகள் எல்லாத்தேசங்களிலுமுண்டாயிருக்கின்றன. அவை



கள் ஒவ்வொரு தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு விதமாயிருக்கிறதிலே பற்பல சாயலுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. அந்தச் சாயல்களைப் பார்த்துக் குறுகியிருப்பதினாலே மாணிக்கொப்பென்றும், உயரமாயிருப்பதினாலே ஒட்டகத்துக்கொப்பென்றும், ஒடுங்கியிருப்பதினாலே வெள்ளாட்டுக்கொப்பென்றும்; பருத்திருப்பதினாலே மாட்டுக்கொப்பென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். அவைகளிற் சிலவற்றிற்கு முகம் நீண்டொடுங்கினதாகவும், கூர்மையான கண்ணும் நியிர்த்த செவியுள்ளவையாயும்; சிலவற்றிற்குப்பருத்த தலையாகவும், கூர்மையான பார்வையிலாததாகவும், செவிமடந்ததாகவும்; மூச்சுச் சுருங்கினதாகவும், சிலவற்றிற்கு உடம்பின் மயிர் நீளமாகவும், மெல்லிதாகவுஞ், சிலவற்றிற்கு உடம்பெங்கும் மயிர்சுருண்டதாகவும், சிலவற்றிற்கு மயிர் குறுகினதாகவுமிருக்கின்றன. அவைகளிற் சில கறுப்பாசவும், சில வெளுப்பாசவும், சில சிவப்பாசவும், சில பொன்மையாகவுஞ், சில பல்வண்ணமாகவுமிருக்கின்றன. குதிரை ஒவ்வொரு தேசத்திலுஞ் சஞ்சரித்தாலும் அரபியா, துருக்கை, பாரிசா முதலான பற்பல பகுதிகளிலுள்ள குதிரைகள் மிகவும் அழகும், குணமும், பலமும் விவேகமும் எசமான்கருத்தறிந்து நடக்குந் தன்மையுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. இங்கிலாந்துக்காரர் வளர்க்கிற போர்க் குதிரைகள் மிகவும் பலமுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. குதிரையைப் பற்றி யோப்பென்பவர் சொல்லுகிற தென்னவெனில், “குதிரைக்கு நீ வீரியத்தைக் கொடுப்பாயோ? அதிற் கழுத்துக்கு நீ களைக்குலை உடுத்துவிப்பாயோ? பானயிறங் குகையில் அதுவீரியமாய் அக்கழித்து ஆபுதங்களைத் தரித்தவர்களுக்கு எதிராய் புறப்படும்.” அது கலங்காமலும், பட்டயத்துக்குப் பின்வாங்காமலும் பயப்படுதலை நகைக்கும். அரபியர் பிரயாணம்போம்பொழுது பிரதானமாய்ப் பெட்டைக் குதிரையிலேறிப் போகிறார்கள். அரபி தேசத்திலுள்ள எழியவர்களும் ஒரு குதிரை வைத்திருப்பார்கள். அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் போலக் குதிரையையுங் கூடாரத்துக்குள்ளே வைத்திருப்பார்கள். அந்தக் குதிரையை அப்படியே அவர்களுடனே பழக்கியிருக்கிறதிலே அவர்கள் குடிநடைகள் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டேறியாலும், செவியைப் பிடித்து முறுக்கிலுங், கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு தூ

ங்கிலும், மற்றமென்ன சேஷடை செய்தாலும் அது அன்பாகவேயிருக்கும். ஒரு அரபியன் தன் குதிரையைப் பழக்கி அது தனக்குச் செய்யவேண்டுவதற்கெல்லாம் வேலைக்காரனோடே பேசுகிறதுபோலப் பேசியுவித்து வருவான். அதுவும் அந்தக் குறிப்பற்றித்து ஒடச் சொன்னால் ஓடும், பாயச்சொன்னால் பாயும், நிற்கச் சொன்னால் நிற்கும் மற்றமென்னசொன்னாலும் அப்படியே செய்யும். குதிரையின் மேன்மையைப் பற்றிப் பயறி (Piere) என்பவர் சொல்லுகிறதாவது, ‘அரபியாவிலே எல்லாக் குதிரையிலும் திறமான ஒரு பெண்குதிரை நின்றது. அதை ஒரு பிராஞ்சுக்காரன் விடைக்கு வாங்கித் தன்னூரில் இராசனுக்கு அனுப்பும்படி எண்ணி அக் குதிரைக்காரனிடத்தில் விடை கேட்டபொழுது, அவன் அதற்கு சம்மதிக்கமாட்டேனென்றுவிட்டான். பிரஞ்சும்மதித்து நான் கேட்கிற அவ்வளவு பணம் இந்தக் குதிரைக்குத்தருவீரோ வென்று கேட்டவிடத்தில், அந்தப் பிராஞ்சுக்காரன் தன் ஊருக்கெழுதி ஒரு பொற்கட்டியெடுப்பித்துக் குதிரைக்கு விடையிடுகிறான் என்று கொடுத்தபொழுது, அந்த அரபியன் பெருமூச்சுவிட்டுச் சொல்லுகிறான் “உன்னை (குதிரையை) நான் ஆருக்கு விற்கப்போகிறேன்! ஏரோப்பையருக்கோ! உன்னை மரத்திலுக்கி ஒட்டக் கட்டிச் சவுக்காலடித்து நிற்பதப்படுத்திவைவெனவன்! என்னுடைய அன்பே! அழகே! ஆபரணமே! என்னுடனே கூடிவந்து என்னுடைய பிள்ளைகளுடனே சந்தோஷமாயிரு.” இப்படியே சொல்லிக் குதிரையின் மேலேறி ஒரு நிமிஷத்திலே கண்ணுக்கெட்டாமற் போய்விட்டான். ஆசியா, அமேரிக்கா, ஆபிரிக்காக்கண்டங்களிற் காடுகளில் அநெகங் குதிரைகள் கூட்டங் கூட்டாய்த் திரிகின்றன; அவைகளெல்லாம் மிகவும் பலமும் உறுதியுங் கதியுமாயிருக்கிற ஒவ்வொரு குதிரை ஒவ்வொரு கூட்டத்துக்குத் தலைமையாயிருந்து நடத்துகின்றது; அந்தக் குதிரைகள் நாலை ஐந்து வருடபரியந்தம் அந்தத் தலைமையிலிருக்கும்; அப்படியிருக்கையில் அதற்குப் பலவினமாவது சோம்பலாவது உண்டாயிருக்குதென்று மற்றக் குதிரைகள் கண்டால் அவைகளெல்லாரு பலமுள்ள குதிரை அந்தத் தலைமையை அடைகிறதற்கு அதிலோடே முட்டிப்போர்செய்யும், அ

து சயித்ததாலு அது தலைமையாகவிருக்கும். குதிரைகள் இப்படிக்கூட்டம் கூட்டமாய்த் திரிகிறது தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுகிறதற்கு மாத்திரமல்ல; அவைகள் இனத்திற் பிரியமாயிருக்கிறதிலே அப்படிச் செய்கின்றன. குதிரைகள் மெத்தப்பலமும் உறுதியுமுள்ளவைகளாயிருந்தாலும் மற்ற மிருகங்களைகிர்த்தகாலத்திலே தங்களைக் காத்துக்கொள்ளும்படி புத்தஞ்செய்கிறதேயன்றி அவைகளோடே வலிய யுத்தஞ்செய்யப்போகிறதேயில்லை. ஆசியாக்கண்டத்திலுள்ள குதிரை வகைகளிலும் ஏரோப்பைக்கண்டத்தில் அநேக வகையான குதிரைகளிருக்கின்றன. அந்தக் குதிரைகளிலொருவிதமான குதிரைகள் மிகவும் உயர்ந்து பருத்ததாகவும், அதின் கழுத்து மிகவும் வலுத்ததாகவும், அதின் கால தூண்ட்போல் பூதித்ததாகவும், அதின் குளம்புமெத்த விலாதாரமானதாயிருக்கின்றது. பின்வந்து தேசத்திலொருவிதமான குதிரையும், தாத்தாரிதேசத்தில் வேறுவிதமான குதிரைகளுமுண்டு.

(On Female Education.)

பெண்கள் மன்றட்டம்.

சங்கைபோன்ற முகாமைத்துரையே, இத்தேசத்திலுள்ள பெண்களின் இகபர பிரயோசனத்துக்கடுத்த மன்றட்டத்தை உங்களை உதயதாரகைப் பத்திரத்திற் போட மன்றட்டக்கொள்ளுகிறோம். இத்தேசத்திலே அறிவிலே உயர்ந்த பெரியோரும் மற்றவர்களுங்கூடிச் சிலபெண்கள் ஆண்களைப் போல மேன்மையானவர்களும் அழியாத ஆத்துமையுடையவர்களுக்கு சங்கிக்கப்படத்தக்கவர்களாயிருக்கிறார்களென்று வழக்குச் சொல்ல அவர்களில் மற்றவர்கள் அவர்களைத் தாழ்த்திச் சிறைகளைப் போலப் பரவித்து மிருகங்களை அடிக்கிறதுபோலச் சிலர் தங்களை மனைவிகளை அடித்தும் இகழ்ச்சியாய் நடத்தியும் வருகிறார்கள். ஆகையால் எங்களுடைய மன்றட்டு என்னவாலும், இங்கிலாந்து அமெரிக்கா தேசத்திலுள்ள நல்லபுகாரிகள் இத்தேசத்துக்கு வந்து பெண்பிள்ளைகளை யிருக்கப்பட்டவர்களை மேன்மைப்படுத்தி அவர்கள் ஒழுக்கம்போல நடக்கவேண்டுமென்று போதித்துவருகிறது போல இத்தேசத்திலுள்ள பெரியோருக்குத் தருமக் கருத்துள்ளவர்களும் இரக்கசாலிகளுமான நீங்களும், இன்னும் பெண்பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் படிக்கவிடாததுகுறித்து பெரியோரென்றிருக்கிற பிதாமாதா முதலானவர்களும் குருமாருக்கேதுசாரிகளாகி எங்கள் சாதியாராகிய பெண்கள் சகலரும் கல்வியறிவிலையுஞ் சன்மார்க்கத்திலுந் தேறும்படி பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போய்ப் படிக்கவும் கிறிஸ்துமார்க்கமான கோவில்களுக்குப் போய்ப் பிரசங்கங்களைக் கேட்கவும் உத்தரவு கொடுக்கக் கேட்கிறோம். கருத்தாவுந் தேவதூதரும் இராசாக்களும் குருக்களும் உவாத்திமாரும் எங்களைத்தும் நன்மைகளைவரும் நீங்களோ வேறுயுமையாக நிலைவாதபடி மன்றடுகிறோம். இப்படிக்கு

இயேசு அடியார்.

அவதானசோதனை.

ம. றி. றி. முகாமைத்துரையவர்களுக்கு வந்தனம்.

மகா கனம்பொருந்திய சோடசாவதானப்புலவர்கள் ஒரு வேத வாக்கியத்தை எடுத்தச்சிற்பதிப்பித்தனுப்பில் முன்னிருந்தபடி கோத்தனுப்புமொன்றாகும். ஆகையால் இதன் பின் ஓராசிரியவருத்தத்தை எழுத்துக் கலந்தெழுதுகிறேன். அதனை முன்னிருந்தபடி சேர்த்தனுப்பும்படி அவர்களை வேண்டிச் கேட்கிறேன். அப்பொழுது அப்புலவர்கள் தன்மை விளங்கும். அவர்களை இகழ்வுகூறும்படி மூலம் துள்ளும். அதனால் அவதானத்தின் சாரத்தை எண்ணவேன். அதற்குப்பகாரத்தைப்பண்ணவேன். ஆதலால், உதயதாரகையிலிதைப்பதிக்கவும் உகந்து கோத்தனுப்பிலிதை மதிக்கவும் தங்களை மன்றடிக்கேட்கிறேன்.

ஆசிரியவருத்தம்.

தேயேமானிடையிசவ நதோவெனை கபுல்தக்கமுற்றிமனுலுப்புக்களைக் கல்வலர்ற பொதிவயிகிமோயாசெரசெம்மட்டினு குரயத்தம் குதலகசோண திறந்ணிமுதிகைந்விருமுந்நாடகூமைவிழ்கல் வீர்றிமதர் சமட்துணமுனிமவகை ஸ்சீர்ந்ந்நனைதமேதேயணைப்புகு நெமுழர் வேப்பசெம்மைமைகூரவிலம்பற்றமடிந்நீட பொருப்பயமயாரைவல்லுந் துவயோவேழலாவபுதேதெமக்யன்யமைமைகளை குப்பாந்நிழுகுத்திந்புருந்நீர்நிலைவத்கம்மஞ்மில்லேது ய்வருகாதிபு

மைசிறிமெல்லசெடபொயகெசயதருகுத்ததிகாளநர் கவித் தவர்ப்புபிடையத்தீந்நிப்பகி பொகணகொசயாத்யமுச்சீந்நிரநல்ககசதவேதசாக்கப்பினி கிள்முததர்வயெலாடொ மன்மீயுநீர்க் தவிலம் வேர்ந்நுதருகன்ம்மைசகுதாக்கச்சுமலலாலநகி கப்ப்ந்நு குரைகருவிலச்சீக்கப்புகி சிதயிமும், ஸ்வீரூசந்பன்ர்வீழ்க்கன்ர் கக்கவெலித் மலமடிமடோபினைவைவலற னமாத்நினில நமைருந்நவைத் திரெவநர்சீதுமுத்தண்டாருபிதிலயபுயவ கமித்தன தியிவதிருபிவவ தனமுருயுளித் வேகுளினுல்முதிரீரூர்வடிவன் குசிபன் ப்கல்ந்நயம் குதிருமபலகுக்வகலயேவிநீர்வந் நுளபுவவுபுத்திமுவிந்நு கயமிழுரைப்புகி. திருநெலவேலி இப்படிக்கு.

ஆசிரியர். ஆண்கள். சித்திரைமீ. யகதீர். வேலாயுதர் குமாரன் வைத்தியவில்கன்.

பஞ்சநீர்த்நீரக்கதை.

இரண்டாவது சுக்கிரலாபந்நிரம் அல்லது நடப்புப்பேறு. சு. அம்—பக்கத்தினின்று.

மகததேசத்திற் சண்பக வனத்தில் மாணவ் காசும் ஒன்றுக் கொன்று நடப்பாயிருந்தது. அப்படியிருக்கையில் அந்தமான் மனதின் படி புல்லுமுதலானவைகளை மேய்ந்து கொழுத்திருக்கிறதை ஒரு நரி பார்த்துத் தனக்குள்ளே ஆலோசிக்கின்றது. இவன் நமக்கசாத்தியமாயிருக்கிறது, ஆகையால் இவனை வஞ்சனியாற் கொல்லவேண்டுமென்றிப்படி நிச்சயித்து அதன் சமீபத்திற் போகி நேசிகா சகமாடுவன, அதைக்கேட்டு மான் நீயாரென, நரி-நான் குத்திபுத்தியென்கிறநரி இரத்தக்காட்டிலே யாரும்நிற பாலியாகத்திரிந்துகொண்டிருந்தேன். இன்றைக் குன்னிப்பார்த்து மிருந்த சரீதோஷத்தை யடைந்தேன். துப்பொழுது வேலைசெய்துகொண்டு உன்னிடத்திலிருக்க விச்சிக்கிறேனென, இதைக் கேட்டு மான் நல்லதென்றது. பிறகு பொழுதுபோனவுடனே இரண்டுச் சண்பகமரத்தின்கீழே வந்தன. அம்மரத்தின் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற மானின் சினகிதனாகிய சுபுத்தியென் னுக்காகம் இவ்விரண்டையுள் பார்த்து மாணக்கேட்கிறது, ஒ! மீதுர, உன்னிடையிலிருக்கிறவருரென, மான் இச்சமீபுகள் என்னுடனே சினகித்திருப்பேனென்கிறுனென, அப்போது காசும், மீதுரென சமீதியில்வந்த வழக்கமில்லாதவனை நம்பலாகாது. ஒருவன் குலமும் நடத்தைபுந் தெரியாமல் அவனுக்கிடம் கொடுக்கலாகாது, கொடுத்தால் ஒரு பூனைக்குச் சாற்கவனென் னுய்க் கழுகு இடம் கொடுத்திந்நாற்போனேரிடுமென, அதைக்கேட்டு மான் சாற்கவனென்பபடிச்செத்தானென, காசுந் சொல்லுகிறது.

பாசிரி தீர்த்தத்திற் திரிகூடமென் னும் மலையில் ஒரு முதிய இத்திரமரத்தின் பொருத்தில் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற நகமுந்கண்ணுமில்லாத சாற்கவனென் னுய்க் கிழக்கமுக்கானது மற்றைப் பிட்டுசிகள் தன்னிடத்தில் இரக்கமலைத்துத் தங்களை ஆகரத்திற் கொஞ்சம்சொஞ்சம் நெருக்கிக்கொடுக்கத் தின்றுகொண்டு சீலித்திருக்கையில் ஒருநாள் நேடுஞ்செவியென னும்பூனை, பறவைகளுடைய குஞ்சுகளைத் தின்னவேண்டி அந்தமரத்தின்கீழேவர, அதைக் குஞ்சுகள் பார்த்துப் பயந்து பெருங்கூச்சலிட்டன. கழுதைக்கேட்டு சீல்களென் பயப்படுகிறீர்கள் இவ்நக யார்வந்தானென, இதற்குள்ளே பூனை சாற்கவனைப்பார்த்து, நான் செத்தேனென்ப பயப்பட்டுடனே மனதிற மறையம் பண்ணிக்கொண்டு இரத்தச்சத்துருவைத் தப்பித்துக்கொண்டு ஓடுகிறதற்கு நமக்குச் சக்தியில்லை. ஆகையால் இவன் சமீபத்திற் போகவேண்டும். பின்னிரதுவன் டாகுமாவது உண்டாகட்டுமென்றிப்படி நிச்சயித்து அந்தக் கழுநின் கிட்டப்போய்ச் சொல்லுகிறது, சமர்த்தனே உனக்குவந்தனம் பண்ணுகிறேனென, கழுதைக்கேட்டு நீயாரென, அப்போது பூனை நெடுஞ்செவியென னும் பூனையென்பிப்பு சாற்கவன் சீக்கிரமாய் பூவ்லிடம்விட்டு ஓடிப்போ இல்லாலிட்டார் சாவாயென, பூனை நானென் வீர்த்தார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறேன் அதைக்கள் பிறகு சொல்லத்தக்கதாலுந் சொல்லு. என்னென்றால் சாதிபேதத்தினாலேயே பிராணிகளைக் கொல்லுவதாவது புகிப்பதாவது யோக்கியமல்ல, ஆகையால் அவன் நடத்தையைப்பார்த்து ஏது செய்யத்தக்கதோ அதைச்செய்ய வேண்டுமென, கழுதைக்கேட்டு பூனையைப்பார்த்து ஆணும நியென்வந்தாய் சொல்லென, பூனை நான் கங்காதிர் தத்தினித்திய ளநானென்பண்ணிச் சாந்தராயணமுதலாகிய வீரதங்கன் ஆசிரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நீ மிகவுந் தருமவானாயிருக்கிறுயெனதுபட்டிகளாலே எப்பொழுது

ஊக்கெவ்வப்படுகிறதிலுள்ள நான் உன்னிடத்திற்குவந்தேன். ஏனென்றால், வயதில் முதிர்ந்த வித்துவானிடத்திற் றருமங்கேட்கவேண்டுமென்று சாத்திரம் இருக்கின்றது. ஆனாலும் நீதர்மத்தைவிட்டு என்னென்கொல்லத்தண்ணிர்தாய், இப்படி உல்லறத்தாரூடைய ஆசாரமெங்கும் பார்த்ததில்லை. சத்திரமும் தவ்லீட்டுக்குவந்தாற் சாதுக்கள் அவனுக்குச் சமமானபண்ணுவார்கள், மரந் தண்ணெ வெட்டுகிறவனுக்கு நிழல்கொடுக்கவல்லவையா? மேலுஞ் சாதுக்கள் தவ் கள்வீட்டுக்கு எவன் வந்தாலும் பூசிக்கிறார்கள். குறைச்சலொன்றும் பண்ணுகிறதில்லை, இத்தற்குக் காரணமென்னென்றால் அதி ஆருடைய வீட்டுக்குவந்து முகம்வாழ்ப்போகிருளே அவன் தலபாவத்தை அவ்வீட்டுசமரானுக்குக்கொடுத்து இவன் புண்ணியத்தைக் கைக்கொண்டுபோகிறான் ஆகையாற் சாதுக்கள் எல்லாரிடத்திலும் தயைசெய்கிறார்கள் சந்திரன் சண்டாளன் வீட்டிலும் பிரகாசிக்கிறான். இதைக்கேட்டுக் கருகு சொல்லுகிறத.

[இன்னும்வரும்.]

PANCHA-TANTRA-KATEI.

(A Translation, &c.—Continued from page 68.)

In the forest Sanpagah, of Magada country, there lived a deer and crow in mutual friendship. A jackal, seeing that the deer was fattening by luxurious feeding on grass and other vegetables, says to himself, "I cannot subdue this fellow. I must therefore resort to some means for his destruction." The Jackal then approached the deer and saluted him.

"Who art thou?" questioned the deer.

The jackal replied "I am Kutrapooty and I live a solitary life in this forest, deprived of friends and connexions; and am therefore exceedingly gratified in meeting you; and moreover I should be happy to engage in your service."

Upon this, the deer received the jackal and at sun-set took him under a Sanpagah-tree. But the crow Suptey, the friend of the deer, having perched upon the tree, and seeing the two in company calls out "O friend! who is this with you?"

The deer replied, "This jackal promises to live with me in friendship."

"Ah! my friend," interrupted the crow, "you should not trust the words of a stranger whom you happen to meet, nor receive to your friendship one, with whose rank and character you are unacquainted, for if you do, you will suffer as did the eagle Satkavan when he admitted a cat into his company."

"How was this?" asked the deer; and the crow related as follows:

In the hole of an old Itty-tree standing on the mount called Trigoodum by the side of the river Bhagiratty, there lived on old eagle called Satkavan, who had lost the use of his eyes and his claws. He lived by the compassion of other birds who daily fed him with a small portion of what they acquired for themselves. One day a cat called Nadoonchivian, with a view to devour the young of the birds, went under the tree where they were; upon which they made loud cries of alarm. The eagle hearing this asked them why they were alarmed or what had disturbed them?—In the mean time, the cat, seeing Satkavan, was frightened nearly to death, but recovering himself pretty soon, thought within himself "I have not the ability to escape this enemy. I should therefore go forward toward him, come what will." He accordingly drew near the eagle and saluted him.

"Who are you?" asked the eagle.

"I am," said the cat, "Nedoonchevian."

"Get away from this place" said the eagle, alarmed, "on peril of losing your life."

"But" said the cat, "first hear my story and then you may kill me if I deserve it. Reference should be had to one's character and not to his caste, as the ground of hostility or kindness."

"But why did you come here?" said the eagle.

"I use to bathe daily in the river Ganges" replied the cat, "and keep santrayam and other feasts, but hearing that you were very charitable, I have come to you to receive instruction on charity, for the Shastrams teach that the aged and learned are wise; but you, without respect to charity, intended to kill me. Such treatment of strangers is unexampled amongst men. Good men will entertain even their enemies. Does not the tree shade from the sun the man who heweth it down? The good are always hospitable. They will treat no one with unkindness. If a beggar, when soliciting charity, is turned out of a house in anger and contempt, his sins will cleave to that house; therefore good men are kind toward all. The moon shines upon the house of the wicked as well as upon that of the good."

Hearing this, the eagle replied as follows:

(To be continued.)

நம். அக்காரம்.

நீத்தார்பெருமை—The Praise of Holy Men.

உச. உரனென்னுந் தோட்டியாரேரைந் துங் காப்பான்

வரனென்னும் வைப்புக்கோர்வித்து.

பு. அறிவென்று சொல்லப்பட்ட அங்குசத்தினாலே இரீதியியங்களாகிய யானைகள் தன் தன் புலனை நாடிச் செல்லாமலே தடுத்துக் காவல் செய்யவன் எல்லா நில்லுகளினும் உயர்ந்ததென்று சொல்லப்பட்டமோட்ச பூமிக்கு ஒரு விதையாம்.

He who guides his five senses by the hook of wisdom, will be a seed in the world of excellence.

Drew.

As the hook rules the elephant, so he
In wisdom firm his seminal organs rules
Who hopes to flourish in the soil of heaven.

Ellis.

உரு. ஐந்தவித்தானுற்றலகல்லிசம்புளார்கோமாளீந்திரனே சாலுங்கரி.

பு. புலன்களிலே செல்லுகிற இச்சை ஐந்தையும் அடக்கினவனுடைய வலிமைக்கு விரிந்த ஆகாயத்திலேயுள்ள தேவர்களுக்கு அரசனாகிய தேவேந்திரனே மிக்க சாட்சியாம்.

Indran himself, the king of the inhabitants of the spacious heaven, is a sufficient proof of the strength of him who has subdued his five senses.

Drew.

Let Indran say—the king who all controls
Within the expanse of heaven—how great his power
Who his five senses in subjection holds.

Ellis.

No. IX.

By means of the mouth aided by the lips, teeth, tongue and throat, human beings

UTTER—To send forth a sound.

SPEAK—To utter an articulate sound.

SAY—To communicate some idea by means of words.

ARTICULATE—To utter distinct syllables and words.

PRONOUNCE—To speak or utter words rhetorically.

ENUNCIATE—To utter words distinctly.

TELL—To communicate events concerning ourselves or others.

TALK—To speak in familiar discourse.

CONVERSE—To convey thoughts reciprocally

DISCOURSE—To communicate thoughts in a formal manner.

DECLARE—To proclaim or avow some opinion or resolution.

BID—To ask, to command, to offer, to propose.

CALL—To utter a loud sound—To address by name.

INVITE—To ask a person to go to a certain place.

SUMMON—To give private notice.

- EXCLAIM—To utter the voice with vehemence.
 RELATE—To bring something to the notice of others.
 REPEAT—To go over again what has been said.
 RECITE—To repeat in a formal manner.
 COMMAND—To order with authority and power to control.
 REHEARSE—To repeat or recite by way of preparation.
 ANNOUNCE—To publish and declare.
 HOOT—To cry out or shout in contempt.
 HALLOO—To encourage with shouts.
 WHISPER—To speak in a low voice.
 NAME—To give an appellation to, or to mention by name.
 LISP—To speak with particulation of the tongue and teeth.
 STUTTER—To utter or pronounce words imperfectly.
 STAMMER—To hesitate or falter in speaking.
 SING—To utter sounds with various modulations.
 CRY—To utter a loud voice.
 SCREAM—To cry out with a shrill voice.
 SHRIEK—To cry out sharply from terror or anguish.
 SCREECH—To cry out harshly.
 YAWN—To have the mouth open involuntarily through drowsiness or dulness.
 GAPE—To open the mouth wide through sleepiness or dulness.
 EAT—To take food.
 SUP—To take into the mouth with the lips—To take the evening meal.
 DRINK—To take into the mouth and swallow a liquid.
 SIP—To take a small draught with the lips.
 SPIT—To throw out saliva from the mouth.

EXAMPLES—illustrating the use of the above words.

His great pain caused him to *utter* a groan.
 A dumb man cannot *speak*.
 Men's reputations depend upon what others *say* of them.
 A child must first learn to *articulate*.
 Then learn to *pronounce*.
 If a public speaker wishes to be heard he must *enunciate* his words.
 He wished me to *tell* him what I thought of his speech.
 Good people delight to *talk* upon serious subjects.
 It is pleasant to *converse* with our friends,
 To *discourse* on christianity is a christian minister's duty.
 To *declare* our resolutions is not always wise.
 He *bid* me call at his house at 8 o'clock.
 He sent his servant to *call* me.
 I will *invite* him to dine with me.
 The king sent a messenger to *summon* the man.
 The intelligence caused me to *exclaim*.
 A traveller delights to *relate* his adventures.
 Teachers are obliged often to *repeat* their instructions.
 I heard him *recite* a Tamil poem.
 It is the duty of superiors to *command*.
 I told my pupils to *rehearse* the dialogue often.
 A messenger was sent to *announce* the king's death.
 The mob began to *hoot* at the speaker.
 Soldiers *hallo* in order to encourage one another.
 It is impolite to *whisper* in company.
 Parents always *name* their children.
 A mother delights to hear her infant *lisp*.
 It is painful to hear another *stutter*.
 A child must be taught not to *stammer* when speaking.
 Some females *sing* sweetly.

A slight accident will cause a child to *cry*.
 When in danger, children *scream* for assistance.
 Violent pain commonly makes females *shriek*.
 The amputation of his limb compelled him to *screech*.
 Indolent persons often *yawn*.
 Fatigue causes one to *gape*.
 To sustain life we must *eat*.
 Will you *sup* with me to night?
 It is not well to *drink* intoxicating liquors.
 When the tea is hot we must *sip* it.
 It is impolite to *spit* in the presence of others.

வைகாசி மாதம்.

சாதிஸ். வைகாசி யெந்திஸ். முதல் ஆனி யெந்திஸ், வரைக்கும்.

E. date	திருக்கிழி	வாரம்.	நட்சத்திரம்.	திதி.	யோகம்	கரணம்.
12	சு	விரோ	உஉ	து	உரு	அ சி கவு உரு
13	உ	வெமி	உக	தி	உக	சு சி கர உக
14	ந	சு தி	யக	ச	உஅ	தி ருச
15	ச	ரூபு	யக	ப	யக	ரு உஉ
16	ரு	திரு	யஉ	தெ	எ	வி நஎ
17	சு	செயு	அ	ஸ	க	து நய
18	எ	ட ம	ச	ந	சக	வி உஉ
19	அ	விரு	1	ந	சக	அ யரு
20	சு	வெஅ	ருக	ஏ	நஅ	வ எ
21	ய	சுகி	ருய	து	நக	சி
22	யக	ரூச	சஅ	தி	உக	வ சக
23	யஉ	திவி	சஎ	ச	உக	ப சச
24	யந	செஅ	சஅ	0	உச	சி சய
25	யச	ப்க	சக	பி	உக	சி நஎ
26	யரு	விழு	ருஉ	து	உச	சா கரு
27	யக	வெசு	ருக	தி	உக	சு நச
28	யஎ	சஉ	சுய	ச	உஅ	சி நச
29	யஅ	ரூஉ	க	ப	நஉ	பி நரு
30	யக	திதி	எ	ஷ	நஎ	மா நஎ
31	உய	செஅ	யக	ஸ	சஉ	வை நஅ
JUNE.						
1	உச	புச	உஉ	அ	சஎ	வி சய
2	உஉ	விசு	உக	ந	ருச	பி சக
3	உக	வெஉ	நக	ந	ருச	ஆ சக
4	உச	சரே	நக	ஏ	ருஎ	சவு சக
5	உரு	ரூஅ	நக	து	ருச	சொ சய
6	உக	திபர	சஉ	தி	ருக	அ சஅ
7	உஎ	சுகா	சக	ச	ருஅ	சு நரு
8	உஅ	புரோ	சஉ	*	ருச	தி நக
9	உக	விமி	சஉ	ப	ருஉ	சு உக
10	நய	வெதி	நக	து	சஅ	க உக
11	நக	சபு	நக	தி	சக	வி யச
12	நஉ	ரூபு	நக	ச	நஎ	து எ

ரூயிற்றுக்கிழமைச்சங்கிராந்தி நாடி ரூபு, வினாடி உகல். மிதுரைவ்.

காசிநிபிரத்தியுத்தம.

“வேதார்த்த சித்தார்த்த சமரசுகிரோமணி” எனக் கையொப்பமிட்டவர் தமது பெயரைத் தயவுபண்ணிப் பிரசுரித்தகாரனுக்குத் தெரியப்படுத்துவாரா?

Gardener's Calender for May.
MADRAS.

Mean Temperature 86.8.—Average fall of rain 0.77.

Melons, cucumbers, love apples, and Nepaul spinage may be sown during this month; also successive crops of the cabbage tribe and mustard and cress. Mangoes, oranges, pine apples, pumplenoses, red and yellow plantains and grapes are supplied abundantly. Brinjals, greens, peekengkai, drum stick or moorookangkai, and in flowers all sorts of malleki flowers are to be had plentifully in the market.

BANGALORE.

Mean Temperature 81.—Quantity of rain measured 3 inches.

Repeat the sowing of last month, or it may be deferred till this month. Transplant the seed of vegetables sown last month, and prepare the beds for the final transplanting of knol khole, cabbage and cauli-flower, watering the soil richly. The dablis should now be turned out of the pots into the open ground in a sandy well manured soil. Sow some cotton seed.

இடைக்கணத் தரிக்கதீர்மான துசனை.

கிளைகிதரே,

உதயதாரகைப் பத்திரங்களை வாசித்த நீவிர் அனைவருமறிந்த படி, உடெப்பிட்டு "இலக்கண துட்பலிசாரணகாரன்" என்றொருவர் இலக்கணத்தில வல்ல பெரியோர்வழியாக ஓர் கருத்தைப் பெற விரும்பி இடையினத்தைப் பற்றிய ஒரு கேள்வியை, க. புத்தகம், (௪௩௩) சஞ்சிகையில் கண்ட எழுதினார். அதற்கு காங்கள் இலக்கணதுட்பலிசாரணகாரன். கேட்டகேள்விக்கு மறுமொழி வந்திருக்குதென்று, (௪௪௩) சஞ்சிகையில் காண்பிரத்தியுத்தரவழியாகக் கூறியும், (௪௩௩) சஞ்சிகையில் அவ்விடையை எங்கேயோ மோசமாய் வைத்துவிட்டபடியால் அத்ததை மறுபடியும்மொழி அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டவிடத்தில், (௪௪௩) சஞ்சிகையில் "யாழ்ப்பாணமாணக்கன்" என்பவர் மறுமொழியெழுதினார். அம்மறுமொழியைக் கேள்விகேட்ட இலக்கண துட்பலிசாரணகாரன் பொருந்துமெனக் கொள்ளாமல் அத்ததை மறுத்து அம்மாணக்கருக்குத் தான் கேட்ட கேள்வி விளக்கவில்லையென்று அவரைப் பற்றித்து அவருக்கு விரோதமாகப் பத்திக்குற்றங்களை, (௪௪௩) சஞ்சிகையிலெழுதி முன் தானெழுதின கேள்வியை மறுபடியும் தெளிவாயெழுதுகிறேனென்றெழுதினார். அத்தையாழ்ப்பாணமாணக்கன் (௪௪௩) சஞ்சிகையில் நிராகரித்துத் தன்னிற் சாற்றிய பத்திக்குற்றங்களை மறுத்து அதற்கு விடையெழுதினபொழுது நாங்களுந் தருக்கம் நெடுகுமெனக்கண்டு அத்ததைத் தடுக்கும்படியெண்ணி "இன்மேல் இலக்கண துட்பலிசாரணகாரன் மறுத்தெழுதாமலும் இதைப்பற்றித் தருக்கம்வினக்காமலும் இருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்" என்றெழுதினோம். பிறகு, டி. மனப்புவியுமுதலியார் சரவணமுத்தவர்கள் (உச௩) சஞ்சிகையில் இலக்கண துட்பலிசாரணகாரனுக்கு மறுமொழி யாழ்ப்பாண மாணக்கனுக்கு முண்டான தருக்கத்தைச் சமாதானமெண்ணி இடையினமவ்வரணமுத்திருக்குமிடையே அவாந்தரமாய்த் தோன்றினதினால அத்தநீகினமில்லையென்பது தெளிவாயிருக்கின்றதென்றெழுதினார். அப்பொழுது இதைக்கண்ட "நீதிப்பிரியர்" என்பவரெழுமிபிச் சரவணமுத்தென்பவரெழுதின நியாயந் தகாதனைச் சிறுவருமொளிதி ஊணாவரா தலால் இலக்கணவிதிகளை நன்ருணர்ந்த, டி. மனப்புவியுமுதலியார் சரவணமுத்தவர்களெழுதினார்களென நமபுத்தகேதுவல்லையென்று சொல்லி அதற்கழிகட்டான நியாயங்களை, உம். புத்தகம், கம். சஞ்சிகையிலெழுதித் தமிழிலக்கணவிலக்கியங்களை நன்ருணர்ந்த சிலருடைய டெயரைச் சொல்லி அவர்களைக் கோட்ட

யின்றி மத்திச்சுஞ்சொல்லும்படி கேட்டிருக்க (௩௩) சஞ்சிகையில் 'இலக்கணவினோதன், கா. பிறைகுடி' என்பவர் இடையில் வந்து இடைக்கணத்துக்கினமுண்டென நீதிப்பிரியருக்குச் சார்பாயெழுதிப்பிறகு, சம். சஞ்சிகையில் 'பொற்களந்தை சோடசாவதானப்பலவர் சுவலியப்பலவிப்பன்னர்' எனக்கையொப்பம்வைத்து "சிப்பாயமற்ற சமாதானநிராகரித்தல்" என முகவுரைபோட்டுச் சரவணமுத்தவர்கள் (உச௩) சஞ்சிகையில் கூறின சமாதானந் தகாதனைவழித்து அவரிலக்கணநூற்களை நன்ருணரவில்லையென்று அவரைச் சற்றேயிகழ்ந்து பற்பல நியாயங்களைக் காட்டினார்கள். அத்ததை "அவன் தான்" எனப்பெயர்கொண்டவர், டி. ம. சஞ்சிகையில் மறுத்துப் பற்பல புலவர்களைச் சற்றேயிகழ்ந்து இலக்கணவினாலிடையம் இலக்கணச்சுருக்க வினாவிடையு மினமில்லையென்றே சொல்கின்றன. இதற்கு மெய்ச்சாட்சி தெய்வீகப்புலவர் விசாகப்பெருமானையரும், தாண்டவராயமுதலியாரும். இப்படியே இடைக்கணத்திற் கினமில்லையென்றறித்துப்போக மதுரை சோமசுந்தரம்பிள்ளை சொக்கவிலக்கபண்டாரமவர்கள் குறுக்கேநின்ற மறித்து அம் இடைக்கணத்திற் கினமுண்டெனச்சொல்லிச் சரவணமுத்தவர்கள் எழுதிய நியாயங்களை நிராகரித்துப் பற்பல நியாயங்களை எழுதினார்கள். பிறகு, சம். சஞ்சிகையில் "அவங்கடாசலையர் காந்திதினோசையர்" என்பவர் சரவணமுத்தவர்களுக்கு கதுசாரமெழுதிச் சரவணமுத்தவர்களாற் சொல்லப்பட்ட பலுக்களை வாங்கத் தெண்டிப்பார்களென்றெழுதினார். பின்னொருவர் அச்சஞ்சிகையிலே தானே "சரவணமுத்துக்கதுசாரம்" என முகவுரைபோட்டு "அவன் தானுக்கதுசாரி" எனக்கையொப்பமிட்டு எதிரெழுதினாலாவதென்ன இடையினத்தைப்பற்றித் கேட்டிருக்குங் கேள்விப்படியெழுது நன்கொடை வாங்கிக்கொள்ளலாமென்றெழுதினார். இன்னும் இச்சஞ்சிகையில் பிரசுரஞ்செய்யும்படிக்கு "கந்தர் குமாரன் ஆறுமுகவன்" எனக்கையொப்பமிட்டு "இடையினத் தாக்கத்துச்சமாதான நியாயமுடைத்தென்றே நிலைநிறுத்திமலையுத்தல்" என முகவுரைபோட்டனுப்பின கடிதத்தை அச்சிற் பதிப்புவிக்கவில்லை. மேலும் இச்சஞ்சிகையில் அச்சடிக்கும்படிக்கு "அநீதிக்கொபன் வேலாயுதர் பொன்னம்பலம்" என்பவர் "சுட்கதர்க்கதிக்காரம்" எனப்பெயர்கூட்டின கடிதத்தையுமச்சிற் பதிப்புவிக்கவில்லை. பிறகு சேரடசாவதானப்பலவர் "எதிர்ப்பொழிக்கண்டனைவச்சுகிரதண்டம்" என முகவுரை போட்டனுப்பிய கடிதத்தை எம். சஞ்சிகையில் பிரசுரஞ்செய்தோம். அக்கடிதத்தில் "அவன் தான்" எனக்கையொப்பமிட்டவரை மிகுதியுமசட்டைபண்ணி அவரெழுதிய நியாயங்களை அழித்து அவருக்குமாகவும் யாழ்ப்பாணமாணக்கருமுதலிய நீதிப்பிரியர்களுக்கு வாகுவும் அவரை யிகழ்ந்தும் இவர்களைப் புகழ்ந்துமொழி புகழ்த்தார்கள். இன்னுமிந்த ஏழாஞ் சஞ்சிகையில் போடும்படி கனம்பொருந்திய யாழ்ப்பாணமாணக்கர் வேலுப்பிள்ளை குமாரர் எனக்கையொப்பமிட்டவரெழுதின "குதர்க்கதிக்காரம்" என்ற கடிதத்தையும், கனம்பொருந்திய வினாகபிள்ளை குமாரர் வைரமுத்தவர்கள் எழுதின "கதர்க்காதுசாரம்" என்ற கடிதத்தையும் திருநாடு குருமேட்டிலிருக்கும் மயிலேறும்பிள்ளை இலக்கணத்தைப்பற்றி யெழுதிய "ஓர் எச்சரிக்கை, என்ற கடிதத்தையும், "ஓர் தேசிகன்" என்பவர் இலக்கணத்தைப்பற்றியெழுதிய "மத்தியஸத்தரைச் சத்துருவாக்கல்" என்ற கடிதத்தையும் சிற்றிப்போடவில்லை. ஆனாலும் (அம்.) சஞ்சிகையில், "இன்னுமவன் தான்" என்ற கடிதத்தை மனவெறுப்புடன் பிரசுரஞ்செய்ய வாயிற்று.

இத் தருக்கத்துக்குத் தீர்மானந்தொன்னாலாகிரியாகிய பவணந்தி முதலிய பெரியோசொன்ன தீர்ப்பேயையுமென்றோர்ந்துணர். இனி இலக்கணகாரன் விவாதங்களை உதயதாரகைவழியாப் பிபிரகித்தப்படுதவோமென்ற வெண்ணத்தை யாவரும் விட்டு விடுமபடியாய் மன்றாகக்கேட்கிறோம். யாதொருவர் கேள்வி கேட்டபு தமக்கு விளங்காதவைகளைத் தெளிந்தறியும்படியன்றி மற்றொரு முகாந்திரத்தைக்கொண்டுகேட்பது முறையினமென்றும் ஒருவரையொருவர் இகழ்வது நெறிக்கேடென்றும் அறிந்துகொள்வீர்களாக.

யாகாவாராயினு நாகாக்க காவாக்கார்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப்பட்டு.

தியினர் சுட்டபண்ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாச்சுட்டவடு இப்படிக்கு
பத்திரிகாதிக்காரி.

புதினசங்கதிகள்.

யாழ்ப்பாணம்.

நாயடிக்க உத்தரவு. யாழ்ப்பாணத்துப் பறங்கித் தருவிலும்
ஆதற்கடுத்த சுற்றுப்புறங்களிலும் திரிகிற நாய்களனைத்தையுங்
கொண்டுபிடிக்கிறவர்களுக்கு ஒவ்வொருநாய்க்கு, சஇ. பென்
சு வீதமாகக் கொடுக்கப்படும்.

ஆபத்துக்குதவிச்சங்கம். ஆபத்துக்குதவிச்சங்கம் கித்திரை
உசுந் தீ. கூடினபொழுது உண்டான தீர்ப்பென்னவென்றால்
இனிமேல் வருடாந்தக் கூட்டம் வருகிற ஆனிமாதத்திற் கூடப்
படவேண்டுமென்றுதான்.

மதுரை.

உத்தியோக சிசமிப்பு.—சப்கொல்லெம்மர் ஆயிசிலிருந்த தயி
ழ் கோமலதர் நன் உத்தியோகத்தை மனமாய் விட்டுவிட்டதினால்
அவருடைய இடத்துக்கு ஐயம்புள்ளித்தாலுகாவின் கோமலதரா
கிய வரதங்கையும், அவருடைய இடத்துக்கு மேற் சொல்லிய
தாலுகாவிலிருந்த மலினியு ருயிசும் சுந்தராமையனும், அவருடைய
இடத்துக்குத் தாடிக்கொம்புதாலுகாவிலிருந்த ஆகிஸ்தாண்டு
போலீஸ் ருயிசும் அப்பாவு முதுவியாரும், அவருடைய இடத்துக்
குச் சடகொல்லெம்மர் ஆயிசில் மலினியு சவாப் ரவீசுக்குச் சகோ
தரனும் வெருநாராய் யாதொரு சவாருமில்லாமற் பற்பல உத்தி
யோகங்களை நடப்பித்தவருமாகிய நரசிம்மையனும் சிசமிக்கப்பட்ட
டார்.

குடங்கைவலங்கைகட்சி.

சிதம்பரம்.

சிதம்பரத்தில் இடங்கை வலங்கைகட்சியாருக்குள் இந்நாட்களில்
ஹெத்த வியாகுலப்பட்டத்தக்கசச்சரவுகள் நடந்தன. அதற்குக் கார
ணம் யாதெனவினாவுகில், கொஞ்ச நாளைக்குமுன்னே இடங்கைக
ட்சியாரெல்லாரும் ஒருமிக்கத்திரண்டு ஒரு பெரிய லிருந்துண்டுப
ண்ணிவலங்கைகட்சியாருக்கெப்படியோ சிலபல அவதூறுகளைப்ப
ண்ணின காரணத்தினால், வலங்கைகட்சியார் உத்தண்டமாய்த் திர
ண்டு அடுத்த கிராமத்திலிருந்த ஏழைச் சனங்களையுந் தங்களுடன்
சேர்த்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு பக்கத்துக்கும் முன்னாறு முன்னா
று சனங்களாகப் பிரித்து வரிசைப்படுத்தி ஒவ்வொரு தண்டாயு
தத்தையும் வானையுங் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். அ
ப்படியே இடங்கைகட்சியாரும் (உது)சனத்தைச் சேர்த்து அவர்
கள் கையில் வாட்களையுந் சுருட்டுவாட்களையுந் கொடுத்துப்
போருக்கெத்தனம்பண்ணிப் போர்நடந்ததருணத்தில் இடங்கைக
ட்சியாரில் இரண்டுபேர் கொல்லப்பட்டார்கள். காயப்பட்டவர்
களிலும் அநேகர் இறந்துபோனார்கள். இப்படிச்செய்தும் அவ
ர்களுடைய அவிகாசந்தீராமல் முதுகு காட்டி ஒடின சத்துருக்க
ளாகிய இடங்கைகட்சியாருடைய (சுய)லீடுகளையும் அழித்து அ
வர்களுடைய ஆஸ்திகளில் (மருது)வராகளைவுக்குக் கொள்ளையாடி
யும் போனார்கள்.

கற்குத்தா.

சுத்திபூசை—கற்குத்தாநகரியில் இந்நாட்களிலே காணவுங் கேட்
கவுங்சொல்லவுங் கூடாத அநேக கெட்ட காரியங்கள் நட
ந்தன. எட்டடியெனில், எத்தகையை நோக்கிப் பார்த்தாலுஞ் ச
னங்களெல்லாரும் தங்களுடைய நாவுகளை இருப்புக் கமிக்கினார்
பிறத் துளைத்துத் தங்கள் கால்களையெல்லாம் ஆணிமுதவிய ஆயு
தங்களார் கீறிக்கிழித்து மிகுத்தன்மையாகக் குடித்து வெறித்து
த் தெருவழியே புரண்டுவிழுந்து திரிந்தார்கள். இப்படிப்பட்டவர்
களைப் பார்த்துமபொழுது மெய்யாகவே ஐயக்கம் வருகின்ற
து. இவ்வதமான நிற்பந்த காரியங்களில் ஒருவருடத்தில் அநேக
மாயிரம்பேர் அழிந்துபோகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களை
த் தடுக்கிறதற்குக் கோவந்தன்மேந்தார் பண்ணியிருக்கிற வழிவகை
களைச் சற்றே திட்டிப்படுத்தவேண்டியிருக்கின்றது.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

Friend in Need Society. At a meeting of the "Friend in Need Society" held at Queen's House on Friday the 29th April, 1842 it was unanimously resolved that the Annual Meeting of the Society should be held early in June next when a Report of the Society's operations is to be submitted to the Meeting by the Secretary.

Medical Sub-assistant Beckmeyer, having suffered in health from the climate of Anooradhapoorra his present station, the principal civil medical Officer has been pleased to suggest his exchanging duties with Medical Sub-assistant Trask at Jaffna for 3 or 4 Months.

The 2 small pox patients who were admitted on the 13th March to the small pox Island Hospital, were discharged on the 4th April.

Small pox has totally disappeared from the Northern province.

Dog Slaying by Authority.—The authority of Govt. has been recently obtained by the District Judge of Jaffna for the killing of all stray Dogs in the Pettah and its immediate Suburbs.—A reward of 4*Rs* is to be paid for each dog so destroyed.

The following Extract which we are permitted to make from a letter of the Rev. Mr. Kats to a friend of his in Jaffna will interest some of our readers. We will only remark that we question the value of the moral instruction imparted at the Modliar's school, inasmuch as his standard of morality is taken from heathen writers which comparison with that of the Bible is as darkness to light.

"A few days ago, Mr. F. and myself paid a visit to Oodoopty, and examined the English and Tamil schools established, supported and superintended by Aroolambalam Mudeliar, institutions that reflect great credit on the generous feelings and laudable exertions of the benevolent individual above alluded to, inasmuch as he is the only native known in the whole Island who feels disposed to lay out himself and his property for the mental and moral culture of his own countrymen. The boys in the English school, though of a limited number, have nevertheless acquitted themselves much to their own credit and the ample satisfaction of us all, in reading, translating, writing, parsing, composing, cyphering whilst those in the Tamil school amounting to 100, and consisting of 10 classes have passed through their tasks in almost all the branches of Tamil literature with such proficiency that really astonished us. In fact we have seen but few schools conducted on such principles, order and regularity as these. They require only to be seen in order to be appreciated and countenanced. It is a great pity that this noble minded individual by whose sole liberality these schools are hitherto conducted is not more generally supported and encouraged."

MADURA.

On resignation of the Tamil Gomuster in the Sub. Collector's office he was succeeded by Varadiengar, Gomuster of Iyempully talook; who was succeeded by Soondramien, the revenue Royasem in the same talook. He was succeeded by Appavoo Mudeliar, assistant police Royasem in Taudi-cambo talook, and to his place was newly appointed Narasimmien who had been doing duty without pay in various departments, and who is brother to the Revenue Juub Navish in the Sub-Collector's office.

Pettah Agratiar 19th April 1842.—Communicated.

CALCUTTA.

At the annual distribution of prizes by the Governor General to the students of the Medical College, Feb. 10, Ceylon Government prizes were awarded to Mr. L. Loos and Mr. W. Ondaatje.

The Medical College has succeeded, in the brief space of seven years, in creating an order of practitioners in Bengal, who at present charge as fees for attendants four rupees a visit.

In the Native Judicial service of Bengal there is first the lower grade of Moonsiff on Rs. 100 per month; then the superior grade at Rs. 150, then the Sudder Ameer at Rs. 250 then the principal Sudder Ameer first at Rs. 400 and lastly at Rs. 600. Nine-tenths of all the causes which come into the courts are said to be decided by them.

THE CHURUK POOJA.

Ere to-morrow's dawn, the Streets of Calcutta will bear witness to one of the most disgusting nuisances consequent upon Native superstition and idolatry. Every thorough-fare will be covered with sights the most revolting to a christian and a civilized being; let the eye be directed where it may, it will meet with human beings with their tongues perforated with iron spits, and their arms lacerated with the same instruments, and parading the streets in a state of beastly intoxication. The road to Kali Ghat will be covered with these objects, displaying a sad picture of grovelling superstition.

It is a nuisance which should long ere this have been discontinued. It is a fact too well established to be contradicted that the government in the

present days is scrupulously disinclined to put down practices connected with the Hindoo rites; but this should not be where the cause of humanity is concerned. We say humanity here, because there are many who fall victims to the disgusting features of the pooja. There are hundreds who perish at this time of the year, of the wounds inflicted on themselves in the observance of its inhuman rites. Our rulers should exercise the power which they hold in eradicating this most revolting of all the idolatrous ceremonies practised by the Hindoos of India.—*Cal. Eng.*

Departure of the Governor General to the North-west.—Lord Ellenborough left Calcutta on the 9th April, and on the 11th, the Hon. Mr. Bird took his seat as President of the council of India under the usual salute.

Orders had been received at Allahabad to make preparations for the accommodation of the Governor General and his suite who were expected to have reached that place about the middle of April.

It is stated that Lord Ellenborough had sent a summons to the Commander-in-chief to join him at Allahabad as the public service requires that the Commander-in-chief should be with the Governor General.

Native Education — Introduction of the Bible into the Government Institutions by the New Governor General.—Our Christian readers will hail with peculiar interest the announcement made in the "Calcutta Christian Intelligencer" for April, that it is the intention of Lord ELLENBOROUGH to introduce the Bible into the Government Schools. With the most earnest desire to avoid offending the prejudices of the Natives, he is yet desirous of giving them an opportunity of knowing what Christianity is. The singular anomaly of a Christian Government professing neutrality in regard to the religion of its subjects and exemplifying the same by carefully excluding the Bible and Christian teachers from its Educational Institutions, while the Koran and the Vedas are allowed to be freely taught by zealous adherents of the Mohammedan and heathen systems, will no longer be presented; and the result will show, we confidently anticipate, that the fears indulged by the advocates of the old system that such a step would awaken violent prejudice and opposition on the part of natives, were entirely unfounded. The Bible wants no imposition of authority by Governmental or priestly hands to add to its claims or its power; it only wants free course in the world—free contact with the minds and consciences of men—to be glorified; and now that it is to have an equal place with the productions of the false prophet and the Pagan Beast in the attention of Government to the education of its subjects, we shall see if on this *only ground* of neutrality, even the ignorant and besotted heathen have not sense and discrimination enough to see the excellence of its moral precepts and the true divinity of its doctrines. Moreover, God will honour them that honour him, and though much cannot be claimed on this principle for a measure that has been adopted with so much unbelieving fear and reluctance, we shall yet expect to see that it is marked with the divine blessing.

AFGHANISTAN.

Capitulation of Ghuzni.—The subjoined order of Government confirms the truth of the rumor of the capitulation of the important fortress of Ghuzni as mentioned in our last No.—There is reason to apprehend that the garrison may fare as badly in the hands of the enemy after their capitulation as did the regiments at Cabul, and we greatly fear that few of them will be left to tell the tale of their misfortunes and deliverance. This and the other calamities that have befallen the English forces in Afghanistan furnish an instructive lesson to nations and individuals, which we hope England in particular will not be slow to learn. It is by God that princes reign and by him that they are cast down; and he will be honored amongst nations as well as amongst individuals by having all power and glory ascribed to his name. It were well for statesman if they had a more practical recognition of this truth; for the Christian can see,—in accordance with the principles and facts of holy writ that God's hand takes hold of all passing events—and that in the accomplishment of his own purposes the nations are before him but as a drop in the bucket—and that while one is exalted and another cast down, it is but the sword of his judgment punishing the pride and haughtiness of man and preparing new scenes on this earthly stage for the fuller development of his glorious character and government.

It is the comparative righteousness of England that has raised her to her dangerous pre-eminence amongst nations, and it is by righteousness alone that she can stand. Her destiny is to the eye of one accustomed to regard the providence of God in the affairs of nations, fearfully suspended on the course she shall pursue towards the thousands and millions of intelligent beings that are now subject to her dominion. She has hitherto been led an easy course from conquest to conquest, and there is danger that in these acquisitions she has magnified herself more than God—as if it were "by the might of her power and for the honor of her majesty" that it had been done. But a humbling reverse has come upon her greatness in the N W. and it remains to be seen—whether this is the commencement of a series of similar events, or whether by a timely recognition of the hand of God now laid upon her, and the exercise of suitable affections towards him, his favour

will be secured and her onward and upward course be resumed.

Notification, Fort William, Secret Department, the 4th April, 1842.—The following copy of a despatch from lieutenant colonel Palmer, commanding at Ghuzni, to the address of the officer commanding at Jellalabad, dated the 1st March 1842, is published for general information by order of the governor general in council.

Ghuzni, 1st March, 1842.

To the Officer Commanding at Jellalabad.

SIR,—It is with much concern I acquaint you that from want of water and by an overpowering force under cover and within 50 yards of us in the city, I have been compelled to enter into terms to evacuate the citadel and fort, within six days. The garrison is to occupy the N. E. Corner of the town. The garrison is exhausted by fatigue and constant duty, and the men have suffered greatly from cold, the thermometer having been 14° below Zero. The terms are honorable treatment and safety whilst here and on the march to Cabul, solemnly sworn to by the chiefs. In capitulating, I have only acted up to the orders of major Pottinger and general Elphinstone, who directed me, in an official letter, to evacuate the citadel and city on the arrival of Rohilla Khan, son of Amenoolah Khan, sirdar of Logur. This chief arrived and promised to escort us in safety to Cabul. Amooan Thumssoadaen Klian nephew of Dost Mahommed Khan, has also arrived as governor of Ghuzni and as political agent. I received instructions to march immediately on his arrival, for Cabul, from the late Sir W. Macnaghten, Bart. Abandoned as this garrison has been in the very centre of the enemy's country, cut off from all communication with any quarter and without a sufficiency of water even at this season, with 200 men detached to hold an outpost which is destitute of water, and must have fallen in 48 hours, nothing but capitulation remained. From the outpost falling into the hands of the enemy, they would command our only well and fort, and the whole garrison would have been destroyed in a few days. The bearer has received only subsistence on the road, and is to receive a handsome reward on delivering this letter. We have upwards of 100 sick and wounded and 137 casualties. The officers, including captain Barnett, 5th, and lieutenant Crawford, are all well.

I have, &c.,
(Signed) J. PALMER, Lt. Col.
Pol. Agent, at Ghuzni.

The Governor general has directed that the conduct of Lieut Col. Palmer in surrendering the citadel of Ghuzni, and the conduct of Major general Elphinstone in Afghanistan shall be submitted to the judgment of a Court Martial at the earliest practicable period.

He has also ordered a full and formal inquiry to be made into the circumstances of the Troops and the conduct of all the Political Functionaries at Cabul.

Later Intelligence. Fall of Ghuzni.—Massacre of the Garrison.—Since writing the above we have received intelligence through the Bombay Times of the 13th ult. on the authority of letters from Kurraachee that on the evacuation of Ghuzni by Lieut. Col. Palmer, the enemy immediately surrounded the little force and the whole party were either killed or made prisoners.

It is also stated that general England, after advancing four marches from Quetta was arrested by a stockade in one of the passes, which he attempted to storm, but was driven back. Major Aphorpp commanding the force was severely wounded and nine of his men killed, and Lieut. May and 16 men of the 41st also killed, but the enemy were at length driven off the field.

Advance of General Pollock to the Khyber Pass.—General Pollock's force commenced its perilous march through the Khyber Pass on the morning of the 31st March. The friendship of the neighboring chiefs had been bought by the payment of 50,000 Rupees; 20,000 of which were to be paid in advance and the remaining 30,000 when they should reach Ali Musjed. It is reported that when they reached the mouth of the pass, it was demanded that the whole 50,000 Rupees should be paid in advance—a movement quite in keeping with the rapacious and deceitful character of the chiefs. The progress of this force will be watched with the greatest interest, as the turn of affairs in Afghanistan will, in the main, depend upon their safely reaching the opposite plains.

For the "Star."

MESSRS. EDITORS,

Your Readers are, I fancy, aware that great advance during the last few years has been made in the speed of journeying both in England and America. Stage coaches are in a great measure displaced by Steam-Boats and Rail-Roads. In illustration of this fact, I send for insertion in your popular Journal an extract from a letter just received from a Brother residing in New York state, America. "The increase of speed in this country is very great. I left home two weeks to-day (Thursday) in the morning for New York city and Connecticut. I arrived in Hudson Friday morning at 9 o'clock, staid there till 7 o'clock P. M., and was in New York city at 4 o'clock Saturday morning. Left New York at 4 o'clock P. M., and was at New Haven at 10 o'clock that evening. Staid in New Haven until 5 o'clock

clock Monday morning, and arrived at Hartford at 9 o'clock, staid until 4 o'clock P. M. then left for New York where I arrived at 4 o'clock Tuesday morning, remained till 5 o'clock P. M., and left for home where I arrived on Thursday morning, having been absent just *one week*. In that time I travelled about 1,100 miles, staid one business day in Hudson, two in New York, most of one in Hartford, and 31 hours in New Haven!" My Friend asks a question in connection, to which I presume some of your Readers (especially the seniors) will echo—"Do we improve the time we thus redeem?—or do we add them to the number of our mis-spent hours?"

I received by the same opportunity a copy of a News-paper published in New York city. It is entitled

"The universal Yankee nation"

The largest paper in all creation.

It measures 6 feet by 5.

To the Editors of the "Morning Star."

Gentlemen,

In requesting the favor of your publishing in your paper the following list of additional Subscriptions since realized, towards the relief of the late Rev. Mr. Hunter's family, I consider it my duty to acquaint you, for the information of the public that it is the intention of the Members of the District Meeting of the Wesleyan Society on the North, to allow a gratuity of £ 50 sterling to the widow of the deceased, as soon as the approbation of their Committee in London to the grant recommended (being made) is received.

This gratuity was originally intended for Mr. Hunter and his family as "a provision" consequent upon his being obliged to leave the Wesleyan connexion—but as he is now dead—the District meeting has determined, as I have before stated, to settle it upon the family of the deceased.

This generous act on the part of the Members of the District Meeting surely deserves great credit and commendation.

Jaffna, 29th April 1842. I remain, Gentlemen

Your's faithfully F. C. GRENIER.

List of Subscriptions since received.

The Rev. D POOR	£ 7 6	E. S. MINOR, Esq.	£ 7 6
" " L. SPAULDING	" 7 6	A FRIEND	" 7 6
" " E. COPE	" 7 6	Do.	" 7 6
" " B. C. MEIGS	" 7 6	A PIOUS LADY	" 10 0

NOTICE.

The undersigned hereby gives notice that it is his intention to apply to the Honorable the Supreme Court on the 1st day of June next to be admitted and enrolled as a Proctor of the District Court of the Islands

S. WATLINGAM of Wannarponne.

பிரசுத்தம்.

இதினால (John Woodhull) அவ்வது, இ. கதிரவேற்ரின்ன, தன்னிடம் உதயதாரகைப் பத்திரிகைகளை வாங்குகிறவர்களுக்கு நேசத்துடனே நினைப்பூட்டுகிறது என்னவானால் சென்றகந்தாயங்களுக்குக் கற்பிட்டியினுள் சலாபத்திலும் புத்தனத்திற் பலரும் பணம் அனுப்பாததினற் நயவுபண்ணி யனுப்பக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

PUBLIC SALE.

Mr. P. F. Toussaint, Senior (one of the Executors of the estate of the late Captain Nagel) gives notice, that the house belonging to the said estate, lately occupied by Mrs. Nagel, now deceased, situated in the first division of the Main Street at Jaffna, will be put up for sale by Public Auction on Monday the 23d. day of May next, precisely at 11 o'clock in the fore-noon, at the house aforesaid (with sundry other articles,) and sold to the highest bidder without reserve.

The purchaser of the house is to deposit 20 per cent of the purchase money immediately after the sale, and the balance within two weeks after the sale, in failure whereof, the 20 per cent paid shall be forfeited, and the house resold. If there is any deficiency in the second sale, the first purchaser shall have to make good the said loss.

The purchaser will be obliged to close or shut up by brick work, within one month after the purchase, the two doors leading to Mr. Toussaint's house towards the south.—April 16, 1842.

NOTICE.

Whereas Probate of the Last will and Testament of

the late Mrs. ELIZABETH ROBERTINA NAGEL widow of the late CAPTAIN THOMAS NAGEL deceased having been granted by the District Court of Jaffna to the undersigned Executors and Mr. CHRISTIAN EDWARD ALBRACHT named in her last will and Testament, all persons having any claims upon the Estate are hereby requested to prefer them on or before the 5th day of June next after which no claims will be attended to, and those who are indebted to the said Estate or holding property belonging thereto to pay their debts and deliver up such property to the said Executors before the said date.

Jaffna, 3d
May 1842.

I. G. GRATIAEN.
J. M. GRATIAEN.

NOTICE.

The Publisher of the "Morning Star" takes the liberty to remind those Subscribers who receive the paper by mail, that the island Postage is now required to be paid in advance and that therefore the amount of Postage in addition to the price of the paper is to be collected from them. This arrangement commenced with No. 5.

இவ்வகைக்குச் சோந்த தபால்வழியாக உதயதாரகைப் பத்திரிகையை வாங்குகிறவர்களுக்கு நேசமாக நினைப்பூட்டுகிற தென்னவானால் உதயதாரகைப்பத்திரிகையின் விலையை முன்பு கொடுப்பதுபோலத் தபாற்செலவையுந் நயவுபண்ணி (ரூ. 5) சஞ்சிகை முன்பையாக முன்னேற அனுப்பவேண்டியது.

அறிவித்தல்.

இத்தைக்கொண்டறிவிக்கிறதென்னவானால், இதன் பின்னாற் குறித்தெழுதியிருக்கிறசாமான்கள் சிவில் இஞ்சினீர் வேலைக்குத் தேவையாயிருப்பதால் இத்தைக்கொடுக்கப் பிறியமுள்ளபேர்களிடம் புறப்போசல்து தனய்த்த வைகாசி மாதம், கூதிகந். வரைக்கும் வாங்கப்படுமென்பதறிபவம்.

கூதநூர், நாற்கடகம். | ஈ, பட்டை
நா, இருத்தல் கயிறு. | உா கூடை ஊமல்.

புறப்போசல் இங்கிலீசுப் பாஷையிலே கொடுக்காவிட்டால் ஏற்கப்போகிறதில்லை.

யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில்,
தூர்சமம். (ரூ). சித்திரை மர். } H. O'GRADY.
உசா. திகதி } ஏசென்று.

CONTENTS.—அட்டவணை.

பாண்டியவள நாட்டுச் சரித்திரம்	97	Historical sketch of the Pandi-	page
மகமதுவின் சரித்திரம்	ib	an kingdom	- 97
சென்சமுத்திரத் தீவில் நடந்த சங்கதி	89	Life of Mohammed	- ib.
இலங்கைத் தீபக்கிழிலது சம	99	From William's Missionary En-	- 98
யோற்பவவிருத்தாந்தம்	99	terprises in the South Seas	- 98
வேதவிசாரணை கவனிப்பு	100	The History of Christianity in	- 99
குதிரையைப் பற்றி	ib.	Ceylon	- 100
பேதைகள் மன்றட்டம்-அவ	102	Religious Inquiry	- 100
தான, சாதுளை	102	The Horse	- ib.
பஞ்சதந்திரக் கதை	ib.	On Female Education	- 102
குறள்	103	Pancha-Tantra-Katei	- 103
பஞ்சாங்கம்	104	Cural	- ib.
இடைக்கண தர்க்கதிர்மானகு	105	Synonyms	- ib.
சுனை	105	Almanac for May	- 104
புதினச் சங்கதிகள்	106	Gardener's Calender for May	- 105
		Summary of Tamil News	- 106
		" English News	- 107